

strojní a textilní
Vysoká škola: v Liberci
Fakulta: strojní

Katedra: obrábění a montáže
Školní rok: 1979/80

DIPLOMOVÝ ÚKOL

pro Miroslava J O Z Í F K A

obor 23 - 07 - 8 strojírenská technologie

Protože jste splnil..... požadavky učebního plánu, zadává Vám vedoucí katedry ve smyslu směrnic ministerstva školství a kultury o státních závěrečných zkouškách tento diplomový úkol:

Název tématu: Návrh racionalizace dokončovacích operací
výroby vačkových hřídelů naftových motorů
LIAZ M-634

Pokyny pro vypracování:

- 1/ Politickohospodářské zhodnocení návrhu specializované soustředěné výroby vačkových hřídelů
- 2/ Shrnutí a rozbor poznatků o operacích dokončujících výrobu vačkových hřídelů
- 3/ Porovnání některých moderních výrobních postupů se stávající výrobou v n.p. LIAZ
- 4/ Návrh projektu modernizace výroby vačkových hřídelů následujících po operaci kalení
- 5/ Technicko ekonomické posouzení návrhu
- 6/ Závěry a směr dalšího vývoje řešené úlohy

Autorské právo se řídí směrnicí
MŠK pro státní záv. zkoušky č.j. 31
727/62-III/2 ze dne 13. července
1962-Věstník MŠK XVIII, sešit 24 ze
dne 31. 8. 1962 § 19 aut. z. č. 115/53 Sb.

VYSOKÁ ŠKOLA STROJNÍ A TEXTILNÍ
Ústřední knihovna
LIBEREC 1, STUDENTSKÁ 5
POČ 461 17

Rozsah grafických laboratorních prací: výkresy, tabulky, grafy

Rozsah průvodní zprávy: 40 - 50 stran textu

Seznam odborné literatury: Maslov E.N.: Teoria šlifovania materialov
Mašinostrojenie, Moskva 1974, 318 s.
Degner, W. a kol.: Spannende Formung Technik
Berlin 1978, 300 s.
Časopisy: Automobilnaja promyšlenost
Machinery and Produktions Ingeneering
Automobil

Vedoucí diplomové práce: Ing. Jaromír Gazda, CSc

Konsultanti: Ing. Jaromír Gazda, CSc
s. Josef Tyrychtr

Datum zahájení diplomové práce: 15.10.1979

Datum odevzdání diplomové práce: 23.5.1980

Doc. Ing. Vojtěch Dráb, CSc

Vedoucí katedry

Doc. RNDr. Bohuslav Stríž, CSc

Děkan

Vysoká škola strojní a textilní v Liberci
nositelka Řádu práce

Fakulta strojní

Obor 23 - 07 - 8

Strojírenská technologie

zaměření

Obrábění a ekonomika strojírenské výroby

Katedra obrábění a montáže

NÁVRH RACIONALIZACE DOKONČOVACÍCH OPERACÍ VÝROBY
VAČKOVÝCH HŘÍDELŮ NAFTOVÝCH MOTORŮ LIAZ M - 634

DP 1530 / 80 ST

Jméno autora: JOZÍFEK Miroslav

Vedoucí DP: Ing. Jaromír Gazda, CSc., VSST Liberec

Konzultanti: Ing. Jaromír Gazda, CSc., VŠST Liberec
s. František Tyrychtr, LIAZ 03, Liberec

Rozsah práce a příloh:

Počet stran : 74

Počet příloh
a tabulek : 24

Počet obrázků : 17

Počet výkresů : 3

Počet modelů
nebo jiných
příloh : 0

Místopřísežně prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury.

Liberec 22. května 1980

Josef Míchal

OBSAH

0	Seznam použitých symbolů a zkratek	... 7
1	Úvod	... 8
1.1	Úkoly racionalizace strojírenství	... 8
1.2	Úkoly pro rozvoj výroby v n.p. LIAZ	... 10
2	Rozbor stávajícího výrobního postupu a jeho hodnocení	... 11
2.1	Zdroje informací pro rozbor	... 11
2.2	Stávající výrobní postup	... 12
2.2.1	Polotovary	... 12
2.2.2	Mezioperační a operační manipulace	... 13
2.2.3	Rozbor jednotlivých operací a výhledy racionalizace	... 14
2.2.3.1	Operace 190 - kalení	... 14
2.2.3.2	Operace 195 - popouštění	... 15
2.2.3.3	Operace 200 - rovnání	... 15
2.2.3.4	Operace 210 - začišťování střednicích důlků	... 16
2.2.3.5	Operace 260 - broušení ložiskových čepů	... 17
2.2.3.6	Operace 261 - broušení zapichovacím způsobem	... 17
2.2.3.7	Operace 290 - broušení tvaru palců	... 18
2.2.3.8	Operace 291 - frézování drážky	... 18
2.2.3.9	Operace 292 - vyhrubování a vystružování	... 19
2.2.3.10	Operace 293 - válcování závitu	... 19
2.2.3.11	Operace 294 - rovnání	... 20
2.2.3.12	Operace 295 - odjehlení palců	... 20
2.2.3.13	Operace 296 - mikrofinišování	... 20
2.2.3.14	Operace 300 - zjišťování míst indikovaných trhlin a operace 321 - demagnetizace	... 21

2.2.3.15	Operace 320 - konečné praní	... 21
2.2.4	Zhodnocení stávajícího výrobního postupu	... 22
3	Všeobecná problematika dokončovacího obrábění	... 24
3.1	Základní pojmy a vznik třísky	... 24
3.1.1	Řezání brusným zrnem	... 24
3.1.2	Řezné síly, práce a výkon	... 27
3.1.3	Tepelné jevy a vliv chladicích kapalin	... 30
3.1.4	Mikrofinišování	... 32
3.2	Hospodárné broušení nerotačních tvarů	... 34
3.2.1	Technologie broušení	... 34
3.2.2	Broušení více vaček kopírovacím způsobem	... 35
3.2.2.1	Způsob zpětného kopírování	... 36
3.2.2.2	Postupy pro úběr materiálu	... 36
3.2.2.3	Hrubovací a dokončovací broušení při jednom upnutí	... 38
3.2.2.4	Čas broušení	... 39
3.3	Vícestrojová obsluha	... 40
3.3.1	Zvláštnosti normování	... 40
3.3.2	Základní principy organizace	... 41
3.4	Rozdělení nákladů	... 42
3.5	Používané normy spotřeby času	... 43
3.6	Manipulace s materiálem	... 45
3.6.1	Zásady racionální manipulace	... 45
3.6.2	Zařízení pro manipulaci s kusovým materiálem	... 46
4	Rozbor hlavních technologií ve výrobním postupu	... 47
4.1	Brusky na nerotační tvary stavební řady C	... 47

4.2	Hrotová bruska produkční BH 25A x 1 000	... 49
4.3	Rovnění váčkových hřídelů	... 53
4.3.1	System firmy JUNKER	... 53
4.3.2	System firmy EITEL	... 54
5	Návrh racionalizace stávající výroby	... 57
5.1	Operace 200 a 294 - rovnání	... 57
5.2	Operace 210 - začisťování středicích důlků	... 58
5.3	Operace 260 a 261 - broušení ložiskových čepů	... 58
5.4	Operace 290 - broušení tvaru palců	... 59
5.5	Operace 292 - vyhrubování a vystružování	... 61
5.6	Operace 295 - odjehlování palců	... 62
5.7	Operace 295 a 294	... 64
5.8	Mezioperační doprava	... 64
5.9	Technologický projekt mechaniky	... 67
6	Ekonomické posouzení návrhu	... 68
7	Zhodnocení a závěr	... 71
8	Seznam použité literatury	... 73
9	Seznam výkresů a příloh	... 74

O

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK A SYMBOLŮ

v	$[m.min^{-1}, m.s^{-1}]$	... řezná rychlost
n	$[min^{-1}]$	... otáčky
s	$[mm.ot^{-1}]$	... posuv na otáčku
t_{AC}	$[min]$	...celkový čas zařízení na výrobu jednoho kusu
t_s	$[min]$	...čas strojní
$t_{A 101}$	$[min]$	...čas jednotkové práce pravidelný
$t_{A 102}$	$[min]$	...čas jednotkové práce nepravidelný
$t_{A 111}$	$[min]$	...čas jednotkové práce za klidu stroje pravidelný
$t_{A 121}$	$[min]$	...čas jednotkové práce za chodu stroje pravidelný
t_{131}	$[min]$	...čas jednotkové práce strojně ruční pravidelný
$t_A 3$	$[min]$	...čas podmíněně nutných přestávek
k_c	$[-]$	...procentuální přírážka k jednotkové a dávkové normě
JIN	$[Kčs]$	...jednorázové investiční náklady
U_R	$[Kčs]$	...průměrná roční úspora
M	$[Kčs \text{ na } 1 \text{ ks}]$	...úspora přímých mzdových nákladů
n_v	$[ks]$	...počet výrobků za rok
R	$[\%]$	...režie

1. ÚVOD

1.1. ÚKOLY RACIONALIZACE STROJÍRENSTVÍ

O klíčovém významu strojírenství pro hospodářský rozvoj našeho socialistického státu není pochyb. 11. plenární zasedání ÚV KSČ v březnu 1978 znovu důrazně připomenulo, že na efektivním rozvoji strojírenství závisí kvalitativní úroveň výstavby i plnění nezbytných a zvyšujících se vývozních úkolů. Základní úkoly komplexního rozvoje strojírenské výroby jsou obsahem prací na dlouhodobém programu rekonstrukce a modernizace strojírenské výrobní základny. Tento program vychází bezprostředně z dlouhodobého programu rozvoje vědy a techniky v oblasti strojírenských výrobních procesů. Cílem programu je všestranný kvantitativní a kvalitativní rozvoj rozhodujících oborů strojírenství. Reálnou cestou jeho splnění je komplexní mechanizace, automatizace a integrované řízení výrobních procesů.

Z pozorování růstu produkce a počtu pracovníků vyplývá nutnost zabezpečit rozvoj strojírenské produkce růstem produktivity práce, t.j. uplatněním progresivních technologických metod, modernizací a produktivní výrobní techniky při vysoké úrovni organizace, řízení práce a procesu ve strojírenství.

Jako každý program komplexní racionalizace má i program rekonstrukce a modernizace výrobně - technické základny strojírenství část analytickou a vlastní návrh programu. Byly stanoveny základní cíle nejen k roku 1985, ale i prognostické

cíle k roku 1990.

Ve stručnosti lze uvést několik souborů základních úkolů racionalizace rozvoje strojírenství a jeho výrobní základny v kratším období do roku 1985 (ve srovnání s výchozím rokem 1976).

ÚKOLY SMĚRUJÍCÍ KE ZLEPŠENÍ STRUKTURY PRACOVNÍCH PROSTŘEDKŮ

- snížit podíl obrábění a obráběcích strojů ve prospěch efektivnějších technologií nejméně o 7%
- zvýšit podíl poloautomatických a automatických strojů o 9% při výrazném zvýšení počtu jednoúčelových stavebnicových strojů a linek
- zkrátit průměrnou dobu používání strojů nejméně o 4 roky

ÚKOLY VEDOUcí K ZLEPŠENÍ STRUKTURY MATERIÁLOVÉ SPOTŘEBY

- snížit hmotnosti výrobku, zvýšit stupeň využití materiálů, zvláště legovaných ocelí a barevných kovů
- zvýšit technologické využití materiálu ze 72% (1976) na 82% až 84% v roce 1985

ÚKOLY VEDOUcí K LEPŠÍ STRUKTUŘE PRACNOSTI VÝROBY

- cílem je snížit pracnost v roce 1990 o 55% oproti r. 1976
- uplatnit skupinové technologie v obrábění a tváření
- uplatnit nové fyzikální principy ve strojírenské technologii

ÚKOLY K PODSTATNÉMU ZLEPŠENÍ ORGANIZACE ŘÍZENÍ KOMPLEXNÍCH VÝROBNÍCH PROCESŮ

- zvýšit podíl specializované výroby strojírenských součástí a uzlů z 9,1% na 14,5% v roce 1985 a 20% v roce 1990 z celkového objemu výroby
- pro úkoly technické přípravy výroby a pro projekčně-konstru-

kční práce využívat ve strojírenství řídicí počítače
SOUBOR ÚKOLŮ PRO ZLEPŠENÍ ÚLOHY ČLOVĚKA VE VÝROBNÍM PROCESU
v souvislosti s radikálními změnami techniky, technologie
a organizace práce. Jde o změny ve výchovném procesu pracovníků, zlepšování sociálních vlivů a pracovních podmínek.

Znamená to tedy, že plánovaný růst objemu strojírenské
produkce, v podstatě bez zvýšení počtu pracovníků, vyžaduje
intenzivní modernizaci při automatizaci výrobního procesu.

1.2 ÚKOLY PRO ROZVOJ VÝROBY V N.P. LIAZ

Rovněž v n.p. LIAZ probíhá rekonstrukce a modernizace
výrobní základny s cílem zajistit potřeby národního hospo-
dářství. Na automobilech, podvozcích a agregátech n.p. LIAZ
spočívá v rozhodující míře silniční přeprava nákladů a osob
v ČSSR a mezinárodní přeprava nákladů. Vozový park tonáže
8 - 12 tun tvoří z 57,1% vozy ŠKODA - LIAZ a u souprav pro
mezinárodní přepravu TIR dokonce 93%. Z celkového výkonu
silniční přepravy v tunokilometrech bylo těmito vozy zabez-
pečováno v ČSSR zhruba 50%. Podle úvah Správy pro dopravu
ministerstva vnitra se má dále podíl vozů ŠKODA-LIAZ zvyšovat.
Ze strany zemědělských podniků se zvyšuje zájem o zemědělský
vůz LIAZ-MTSP 27. Nemalý podíl mají vozy Š-L i v dopravním
parku země RVHP. Vedle výroby nákladních automobilů zavedl
n.p. LIAZ, na základě výzvy strany o pomoci průmyslu čsl.
zemědělství, výrobu těžkých kolových tahačů ŠT 180 zkonstru-
ovaných na bázi automobilních agregátů.

Vládním usnesením č.10/78 z ledna 1978 byla schválena

koncepce rozvoje výroby silničních nákladních automobilů v n.p. LIAZ Jablonec n. Nisou do roku 1990, zajišťující pokrytí požadavků národního hospodářství svými výrobky. V souladu s touto koncepcí dochází v závodech LIAZ 01,03,04 v aglomerační oblasti Jablonec n. Nisou k specifikaci výroby motoru nad 147,7 kw do 308 kw. Závod 03 LIAZ Liberec - Hanychov převzal od závodu 01 LIAZ Jablonec n. Nisou výrobu vačkových hřídelů s denní kapacitou 100 kusů. Nárůst objemu produkce a nedostatek pracovních sil vyžaduje provést rekonstrukci stávající výrobní linky /viz příloha č.v.03-300.M4/, modernizaci technologie a mezioperační dopravy s cílem zvýšit v roce 1985 produkci o 50% při zachování stávajícího počtu (jednicových a režijních) výrobních celníků, bez nároku na další výrobní plochy s maximálním využitím stávajícího výrobního zařízení. Znamená to tedy zvýšit výrobu na 37 000 kusů vačkových hřídelů ročně. Tomu odpovídá i podstatné zkrácení taktu linky.

$$\text{Potřebný takt linky } t_{ac} = \frac{60 \cdot E_1}{P_1} = \frac{60 \cdot 3856}{37000} = 6,25 \text{ min}$$

kde E_1 - roční časový fond obráběcích strojů při dvousměnném provozu dle údajů GR ČAZ [hod.]

P_1 - výhledová roční produkce v roce 1985 [ks]

2. ROZBOR STÁVAJÍCÍHO POSTUPU A JEHO ZHODNOCENÍ

2.1 ZDROJE INFORMACÍ PRO ROZBOR

A/ Technickoorganizační podklady:

technologický postup, návody, technickoorganizační

projekt, výkonnové normy, plán provozu, náskres linky,
výrobně-technické pasporty zařízení

B/ Údaje operativně-technické evidence:

účetnictví, statistiky - údaje o využití dělníků
a strojů, pracnosti, nákladech, rovnoměrnosti a rytmič-
nosti výroby

C/ Plánovací podklady útvarů řízení výroby:

údaje o průběžné době výrobků, o velikosti dávek,
periodicitě dávek

2.2 STÁVAJÍCÍ VÝROBNÍ POSTUP

2.2.1 POLOTOVAR

Vačkový hřídel /viz příloha č.v. 1 1152 002 5 / je
obroben z taženého, na měkko žíhaného materiálu 12 051.3
ČSN 42 6512.12.

Charakteristika materiálu:

chemické složení ... 0,42% - 0,5% C; 0,5% - 0,8% Mn;
0,17% - 0,37% Si; 0,04% P; 0,04% S

mez pevnosti v tahu ... $\sigma_{pt} = 700 - 800 \text{ MPa}$

třída obrobitelnosti ... 12 b

Z hlediska dokončovacích operací:

materiál vhodný pro středofrekvenční kalení

materiál konečný ... 12 051.9

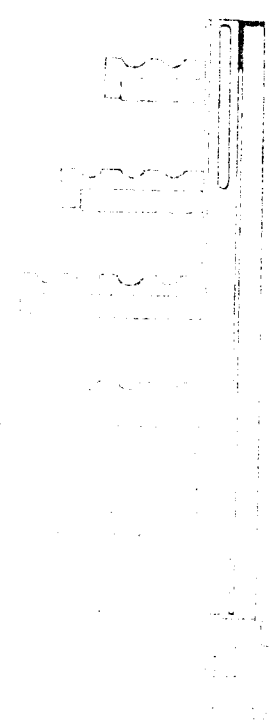
Tento tyčový materiál je z hlediska využití materiálu
velmi nevýhodný, neboť hmotnost polotovaru činí 18,913 kg
a konečná hmotnost vačkového hřídele je 8,050 kg.

Stupeň využití materiálu k_{VM} :

$$k_{VM} = \frac{\text{hmotnost vačkového hřídele}}{\text{hmotnost polotovaru}} = \frac{8,050}{18,913} = 0,4256 \quad [-]$$

2.2.2 MEZIOPERAČNÍ A OPERAČNÍ MANIPULACE

Ve stávajícím výrobním procesu je mezi dokončovacími operacemi používán speciální manipulační vozík /viz obr. 1/ ručně tažený.

obr. 1 Speciální manipulační vozík

Vlastní operační manipulace se provádí ručně. Práce je poměrně fyzicky namáhavá, neboť pracovník je nucen přenášet a operovat s obrobkem o hmotnosti 9,00 - 8,05 kg, což má za následek nepříznivé ovlivňování pracovní výkonnosti a podstatné prodlužování vlastní manipulace s materiálem.

2.2.3 ROZBOR JEDNOTLIVÝCH OPERACÍ A VÝHLEDY RACIONALIZACE

Značením operací bude v celé diplomové práci dodržováno podle stávajícího výrobního postupu trojmístným číslem.

2.2.3.1 OPERACE 190 - kalení

Účelem této operace je indukčně kalit vačkový hřídel do hloubky $(1 + 3)$ mm na tvrdost 60_{-3}^{+2} HRC. Kalení se provádí na zařízení PV 2. Technologická hloubka vrstvy na vačce je minimálně 1,4 mm až 0,2 mm.

Charakteristika:

chladicí prostředí ... voda

tlak vody ve sprše - spodní díl sprchy ... 0,15 MPa

- horní díl sprchy ... 0,06 MPa

rotační generátor - frekvence ... (100 - 10 000) Hz

- napětí ... 420 V

- proud ... 160 A pro vačku;

... 200 A pro ložiskový čep

- buzení ... maximálně 5,0 A

teplota $(810_{-10}^{+10})^{\circ}\text{C}$

prodleva nahoře 3 s

prodleva dole (18 - 20) s

posuv stroje $(8 - 8,5) \text{ mm} \cdot \text{s}^{-1}$

Kontrola na tvrdost se provádí u každého třetího kusu.
Celkový čas operace na výrobu jednoho kusu $t_{AC} = 4 \text{ min.}$

2.2.3.2 OPERACE 195 - popouštění

Po zakalení 32 ks je třeba zavést přípravek, na němž jsou kusy uloženy, do vyhřáté pece.

Charakteristika:

teplota	$(180 + 10)^{\circ}\text{C}$
prodleva	20 minut
materiál konečný	12 051.9

Po ukončení potřebného času na prodlevu se přípravek vyveze z pece a nechá volně zchladnout na vzduchu. Kontrola na tvrdost 60_{-3}^{+2} HRC se provádí u 3% kusů z denní dávky. Čas popouštění $t_{AC} = 1,04 \text{ min.}$

Operace 190 - kalení a operace 195 - popouštění jsou operacemi, jejichž časy jsou vyhovující pro další zvýšení kapacity výroby. Z hlediska kvalitativního jsou tyto operace řešeny v diplomových pracech DP 1585/80 ST a DP 1573/80 ST, které se konkrétně týkají odstranění měkkých míst vačkových hřídelů a jejich kroucením po tepelném zpracování.

2.2.3.3 OPERACE 200 - rovnání

Tato operace se provádí na stroji CDC 30. Vačkový hřídel se vyrovná na maximální házivost $\pm 0,1 \text{ mm}$. Operaci je nutno provést po indukčním kalení, jímž mohlo dojít k určité deformaci, před broušením ložiskových čepů a broušením palců. Provádí se ve speciálním přípravku s odpruženými hroty, v nichž

je vačkový hřídel upnut. Pod ložiskovými čepy jsou umístěny indikátorové hodinky. Obsluha stroje si ručně pootáčí vačkovým hřídelem a kontroluje házivost. Zjistí místo maximální házivosti, jež posune pod hlavici umístěnou na silovém orgánu rovnacího stroje a ruční pákou ovládá zdvih. Tento úkon opakuje několikrát, až dojde k vyrovnání vačkového hřídele na dovolenou házivost. Otáčení vačkového hřídele i posunování stolem je poměrně snadné, ale vlastní vyrovnání potřebuje určitou zručnost a zkušenost. Je to operace, která je časově velmi obtížně normovatelná. Rovnací čas $t_{AC} = 6,02$ min byl stanoven z aritmetického průměru rovnacích časů, změřených pracovníky z oddělení normování práce.

Proto by bylo třeba tento nepříznivý čas snížit zakoupením stroje, který by pracoval v automatickém cyklu a dosahoval jednotnosti kvality bez ohledu na kvalifikaci operátora.

2.2.3.4 OPERACE 210 - začistřování středících důlků po kalení

Záhlubníkem se čistí středící důlek $\varnothing 10 H7/60^\circ$ na vrtacím stroji VS 20. Díl se upíná do svěráku, pak se přepne (otočí) a začistřuje se ručně středící důlek $\varnothing 14,4/60^\circ$ záhlubníkovou hvězdicí. Současně s kontrolou čistoty středících důlků trvá operace $t_{AC} = 1,73$ min.

Tuto operaci by bylo možno odstranit provedením chráněného středícího důlku v hrubovacích operacích.

2.2.3.5 OPERACE 260 - broušení ložiskových čepů

Broušení druhého až sedmého ložiskového čepu z průměru $50,4_{-0,1}^{+0,05}$ mm na průměr $50_{-0,07}^{+0,05}$ mm se provádí na hrotové brusce pro postupné broušení válcových ploch BA 25 x 1000.

Parametry broušení:

přídavek na broušení ... $a = 0,4$ mm
otáčky obrobku ... $n = 99$ otáček . min^{-1}
přísuv ... $h_p = 0,011$ mm . ot^{-1}
počet vyjiskřovacích otáček ... $n_v = 7$

Provádí se brousicím kotoučem A 98 25 K 9 V (růžový umělý korund, střední zrnitosti, měkký, velmi porovité struktury s keramickým pojivem), o rozměrech 750 x 63 x 305 mm.

Dosahovaná drsnost R_a se pohybuje v rozmezí $0,8 \mu\text{m}$ až $0,9 \mu\text{m}$.

U operace je používán aktivní snímač Marposs. Operace trvá $t_{AC} = 5,57$ min.

2.2.3.6 OPERACE 261 - broušení zapichovacím způsobem

Broušení zapichovacím způsobem se šikmým přísuvem brusného kotouče se provádí na hrotové brusce pro broušení válcových ploch BAC 25 x 1000 a používá se aktivní snímač Marposs. V této operaci se brousí přední konec vačkového hřídele z $\varnothing 29,3_{-0,1}^{+0,05}$ mm na $\varnothing 28,92$ h8 pro válcování závitu; dále z $\varnothing 30,5_{-0,2}^{+0,05}$ mm na $\varnothing 30$ r6; z $\varnothing 36_{-0,1}^{+0,2}$ mm na $\varnothing 36_{-0,1}^{+0,05}$ mm a čelo $\varnothing 50$ e8 na odstup $11,1_{-0,1}^{+0,05}$ mm. Prvý ložiskový čep musí dosáhnout hodnoty $\varnothing 50_{-0,07}^{+0,05}$ mm. K broušení se používá brusného kotouče A 99B 25 M 8 V (bílý umělý korund, střední zrnitosti, střední tvrdosti, velmi porovitý s keramickým

pojivem) rozměru 400 x 80 x 225 mm. Ke kontrole se používají třmenové kalibry. Celkový čas zařízení na výrobu 1 ks $t_{AC} = 5,09$ min.

Pro operace 260 a 261 by bylo možno použít dvoustrojové obsluhy v případě, že stroj pro operaci 260 by pracoval v automatickém cyklu.

2.2.3.7 OPERACE 290 - broušení tvaru palců

Operace se provádí na hrotové brusce pro broušení nerotačních tvarů CHŠZ - N 14 sovětské výroby. Broušení palců na průměru válcové části z $\varnothing 34,6_{-0,1}^{+0,05}$ mm a $\varnothing 37,6_{-0,1}^{+0,05}$ mm se provádí brusným kotoučem A 99B 25 J 9 V (bílý umělý korund, střední zrnitosti, měkký, velmi porovitý s keramickým pojivem), jehož rozměry jsou 600 x 35 x 305 mm. Řezné podmínky jsou podle zvoleného programu, otáčky obrobku jsou v určitém rozsahu proměnlivé (od 15 do 30 ot . min⁻¹). Čas zařízení $t_{AC} = 18,71$ min je velmi nevýhodný, proto se v současné době řeší dvoustrojovou obsluhou na dvou strojích CHŠZ - N 14. Pro zvýšení kapacity výroby je nutné zkrátit čas operace, nebo je třeba řešit zakoupením dalšího stroje.

2.2.3.8 OPERACE 291 - frézování drážky

Vačkový hřídel se zapoložuje do přípravku a frézuje se drážka pro Woodrofovo pero šíře 6 P9 do hloubky 22,7 h11 pod úhlem $107^{\circ} 45' \pm 15'$ vzhledem k ose prvního palce. Operace se provádí na frézce FA 4V s parametry:

řezná rychlost $v = 25 \text{ m} \cdot \text{min}^{-1}$
posuv $s = 0,3 \text{ mm} \cdot \text{ot}^{-1}$
otáčky $n = 320 \text{ min}^{-1}$

Provádí se kontrola vyosení drážky $\pm 0,02$ úhlového nastavení.
Čas operace $t_{AC} = 1,95 \text{ min}$ je krátký vzhledem k potřebnému taktu linky a nebude zřejmě třeba operaci upravovat.

2.2.3.9 OPERACE 292 - vyhrubování a vystružování

Operace se provádí na svislé vrtačce VS 20. Obráběný kus se ve svislé poloze upne do svěráku a vyhrubuje se výhrubníkem z $\varnothing 9,6 \text{ mm}$ na $\varnothing 9,95 \text{ mm}$. Pak obsluha vymění nástroj a výstružníkem se vystružuje otvor z $\varnothing 9,95 \text{ mm}$ na $\varnothing 10 \text{ H7}$ do hloubky 28 mm a vyfouká otvor.

Parametry:

vyhrubování	$v = 17,6 \text{ m} \cdot \text{min}^{-1}$	vystružování	$v = 5,02 \text{ m} \cdot \text{min}^{-1}$
	$n = 560 \text{ min}^{-1}$		$n = 160 \text{ min}^{-1}$
	$s = 0,23 \text{ mm} \cdot \text{ot}^{-1}$		$s = 0,32 \text{ mm} \cdot \text{ot}^{-1}$
	$R_a = 6,3 \mu\text{m}$		$R_a = 0,8 \mu\text{m}$

Čas operace $t_{AC} = 1,79 \text{ min}$ je vyhovující, ale z hlediska obsluhy je nevýhodná výměna nástrojů mezi jednotlivými úseky operace. Vhodným přípravkem za současného vyhrubování a vystružování by se však mohl dosáhnout čas ještě podstatně kratší s odstraněním výměny nástrojů.

2.2.3.10 OPERACE 293 - válcování závitu

Vačkový hřídel se upne ve svislé poloze do přípravku a rolny válcovací hlavice vytváří závit $M 30 \times 1,5 \text{ Sh8}$.

Válcování závitu se provádí rovněž na svislé vrtačce VS 20. Provádí se kontrola každého desátého kusu. Čas operace $t_{AC} = 0,85$ min je velmi krátký a nebude na této operaci změna stávajícího stavu.

2.2.3.11 OPERACE 294 - rovnání

Rovnění se provádí, stejným způsobem jako v operaci 200, před mikrofinišováním na maximální hřízivost 0,05 mm, aby bylo možné dodržet požadovanou přesnost operace mikrofinišování. Čas $t_{AC} = 6,02$ min.

2.2.3.12 OPERACE 295 - odjehlení palců

V této operaci obsluha vkládá do prizmat přípravku, umístěného na pracovním stole, vačkový hřídel, jímž pak ručně otáčí, a ruční vzduchovou brusku odjehljuje hrany palců. Dále pak sráží hrany v otvoru $\varnothing 14,4$ mm; protahuje vrtákem otvory $\varnothing 6,4$ mm a vzduchovou pistolí vyfukuje nečistoty v těchto otvorech. Čas operace $t_{AC} = 5,64$ min by bylo možno zkrátit jednoduchým zařízením, které by vykonávalo rotační pohyb obrobku.

2.2.3.13 OPERACE 296 - mikrofinišování

Mikrofinišování povrchu palců a průměrů ložiskových čepů se provádí na mikrofinišovacím stroji Thielenhaus NW 1250 A 1 speciálními nástroji, kterými jsou kameny Atlantic (NSR) a Tyrolit (Rakousko). Kontrola $\varnothing 50^{+0,055}_{-0,085}$ mm se provádí

třmenovým kalibrem a předepsaná drsnost povrchu $R_a = 0,4 \mu\text{m}$. Mikrofinišování je z hlediska kvality velmi výhodné, neboť hodnota drsnosti je ještě nižší než předepsaná. Laboratorní zkouškou na přístroji Hommel Tester T 3 byla zjištěna hodnota $R_a = 0,2 \mu\text{m}$. Také celkový čas $t_{AC} = 1,68 \text{ min}$ je krátký, a proto nebude operace měněna.

2.2.3.14 OPERACE 300 - zjišťování míst indikovaných trhlin
a OPERACE 321 - demagnetizace se provádí společně

Operace 300 se provádí na speciálním stroji HD 1500. Do upínacích prizmat se vkládá jeden kus vačkového hřídele a přivádí se elektrický proud do magnetického jha. Pomocí vyvedené gumové hadice se vačkový hřídel polévá promíchanou detekční kapalinou INKAR ($= 0,02$ až $0,03 \text{ kg}$ černého magnetického prášku v 1 litru emulze, ve složení $2/3$ petroleje a $1/3$ transformátorového oleje) tak, aby rovnoměrně stékala po celém povrchu. Pohledem se pak provádí kontrola míst indikovaných trhlin. Intenzita osvětlení nesmí přesáhnout hodnotu 500 luxů .

V operaci 321 se 10 kusů vloží na dřevěné podložky, zasune do tunelu MDA 600. Přepínač na ovládacím panelu se přepne na 7 - 10 s do polohy "magnetizace", poté do polohy "demagnetizace". Intenzita magnetického pole by se měla pohybovat v rozmezí 3 až $10 \text{ A} \cdot \text{mm}^{-1}$. Po vysunutí z tunelu se vačkové hřídele vyfoukají vzduchem. Celkový čas operací 300 a 321 je $t_{AC} = 2,00 \text{ min}$.

2.2.3.15 OPERACE 320 - konečné praní

Do vany s naftou se vkládá 10 kusů vačkových hřídelů

a kartáčem se čistí otvor $\varnothing 14,4$ mm. Vzduchem se vyfoukají otvory $\varnothing 6,4$ mm a $\varnothing 14,4$ mm a povrch vačkového hřídele se otře do sucha. Čas operace $t_{AC} = 2,41$ min.

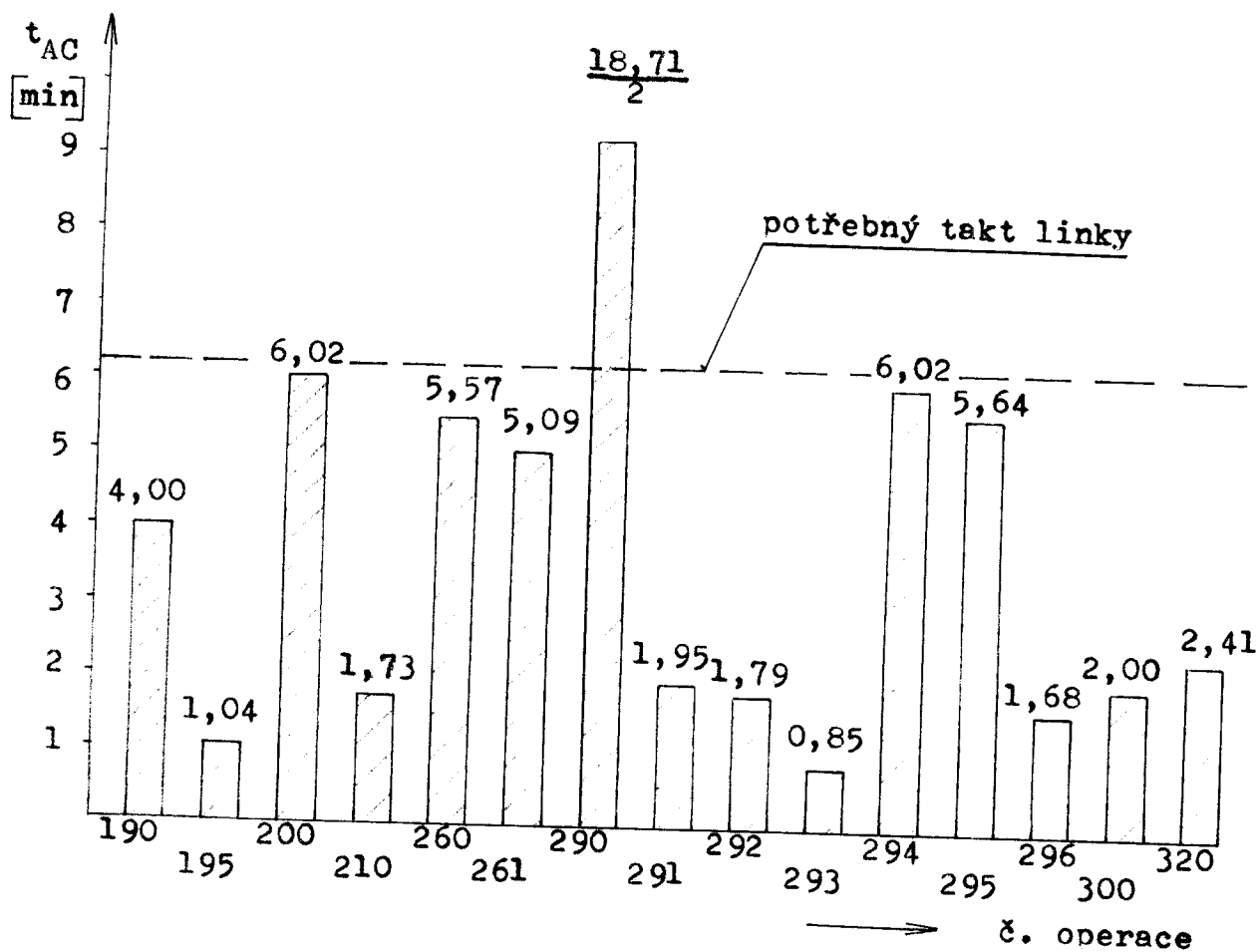
Operace 300, 321 a 320 jsou pro výrobu vačkových hřídelů nezbytné a čas t_{AC} krátký, a proto nebude třeba jejich změn.

2.2.4 ZHODNOCENÍ STÁVAJÍCÍHO VÝROBNÍHO POSTUPU

Z hlediska obrábění jsou četné rezervy u jednotlivých operací. Z diagramu celkových časů strojů t_{AC} /viz obr. 2/ vyplývají možnosti zlepšení současného výrobního postupu. Další rezervy pak jsou v oblasti manipulace využitím mechanizace.

K racionalizaci dokončovacích operací bude přistoupeno zhruba v těchto směrech:

- a/ zavedením nových výkonnějších strojů, které zaručí podstatný vzrůst produktivity práce
- b/ na stávajících strojích změnou řezných podmínek při dodržení technologických požadavků
- c/ zavedením vícestrojové obsluhy tam, kde není možné použít řešení ad b/, případně důsledným řešením vícestrojové obsluhy u rozdílných operací pro úsporu pracovních sil
- d/ použitím přípravků pro upnutí více kusů za současného provádění jednotlivých úseků operací
- e/ odstranění operací, pokud lze, vhodným opatřením v operacích předcházejících.

obr. 2 Celkové časy strojů t_{AC} na výrobu 1 kusu

3. VŠEOBECNÁ PROBLEMATIKA DOKONČOVACÍHO OBRÁBĚNÍ

3.1 ZÁKLADNÍ POJMY A VZNIK TŘÍSKY

Obrábění je technologický proces, kterým se vytváří požadovaný geometrický tvar součásti v předepsaných rozměrech a požadované jakosti obrobených ploch postupným odebíráním materiálu, plastickou deformací jeho povrchových vrstev nebo jiným způsobem.

Jak se materiál odebírá mechanicky ve formě třísek, tak mluvíme o řezání. Při tomto procesu se používá nástroje s pevně stanovenou geometrií řezné hrany nebo nástroje s neurčitou proměnlivou geometrií řezné hrany. Nástroje s pevně stanovenou geometrií řezné hrany mohou mít jednu nebo více řezných hran.

Samostatnou oblast dokončovacího obrábění tvoří způsoby, při kterých řezné nástroje mají určitou, přesně definovatelnou, proměnlivou geometrii řezné hrany. Tyto způsoby dávají obyčejně nejkvalitnější povrch. Zrna s řeznými hranami, které odebírají materiál ve formě jemných třísek, bývají, buď pevně vázané v nástroji, nebo jsou používány ve formě volných, nevázaných zrn rozptýlených v suspenzích nebo rozličných roztocích. Dokončovací způsoby nástroji s pevně uloženými zrny jsou broušení, honování, mikrofinišování. Mezi dokončovací způsoby s volnými zrny patří lapování, leštění, pískování.

3.1.1 ŘEZÁNÍ BRUSNÝM ZRNEM

V souladu s teorií obrábění se mluví i při řezání brusným

zrnem o hřbetní i čelní ploše. Čelní plochy jsou ty plochy brusného zrna, po kterých odchází tříska. Hřbetní plochou jsou nazývány ty části zrna, které se neúčastní na řezání a necházejí se tedy proti čelní ploše. Řezné úhly jsou označovány, tak jako u ostatních řezných nástrojů a platí pro ně též základní vztah:

$$\alpha + \beta + \gamma = 90^\circ$$

Úhel α je úhel mezi hřbetní plochou nástroje a rovinou kolmou na základní rovinu. Úhel γ je úhel mezi čelní plochou a rovinou rovnoběžnou se základní rovinou. Úhel řezného klínu β je úhel mezi čelní a hřbetní plochou.

$$\text{Úhel řezu } \delta = \alpha + \beta$$

Mezi odlišnostmi při řezání brusnými zrny v praxi patří uplatňování převážně záporných úhlů čela. Měření a zkoušky, které prováděl Gašpárek /1/, dokazují, že úhly čela při řezání mají hodnotu -30° a více. Průměrná velikost úhlu čela mívá hodnotu asi -54° . Ve statistickém vyhodnocení se objeví i kladné úhly čela a malé záporné úhly, ale jejich četnost je nízká. Úhly hřbetu se u brusných zrn pohybují od 20° do 30° .

Podle obr. 3 je možno odvodit i zjednodušený vztah pro záporný úhel čela

$$\gamma = \arcsin \frac{\rho - h}{\rho} = \arcsin \left(1 - \frac{h}{\rho} \right)$$

A

C

B

D

obr. 3 Schema oddělování třísky brusným zrnem, kde

- α - úhel hřbetu
- φ - úhel řezného klínu
- γ - úhel čela
- δ - úhel řezu
- ϱ - poloměr zaoblení řezné hrany
- h - hloubka třísky
- v - řezná rychlost
- β_1 - mezní úhel deformace (bývá asi 10°)
- A - brusné zrno
- B - třísky
- C - čelní plocha zrna
- D - hřbetní plocha zrna

Je-li poloměr zaoblení řezné hrany $\varrho > h$, začne zrno klouzat po obráběné ploše a nedokonale odebírat materiál. Podmínkou dobrého řezání je tedy nerovnost $\varrho < h$. Pak klesá specifický řezný odpor a proces řezání probíhá normálně. Případ úběru materiálu kdy $\varrho > h$ je značně složitý. Zrno začne klouzat po obráběném materiálu, pokud se nezvětší hloubka třísky na $\varrho < h$, nebo pokud zrno nevnikne hlouběji do materiálu.

3.1.2 ŘEZNÉ SÍLY, PRÁCE A VÝKON

Výsledná řezná síla F , kterou musí působit nástroj, aby oddělil odřezávanou vrstvu materiálu z obrobku a odvedl ji ve formě třísky z místa řezu, je součtem dílčích sil, působících na elementární plošky dS . Podle zákona akce a reakce je tato síla v rovnováze s vektorem výsledného řezného odporu F_R , který klade materiál proti oddělení materiálu a odchodu třísky. Řezná síla je dynamický jev, v časovém sledu se neustále mění. V praxi se však chápe řezná síla F jako jev statický a bere se její střední hodnota. Výslednou řeznou sílu obvykle rozkládáme na tři složky: axiální (osovou) sílu F_x , radiální sílu F_y a tangenciální sílu F_z . Axiální síla F_x působí ve směru osy obrobku nebo nástroje a je kolmá na směr tangenciální a radiální síly. Radiální síla F_y působí radiálně ve směru normály k obráběné ploše. Obvykle bývá funkcí přísluvu nebo specifického tlaku, kterým je nástroj přitlačován na obrobek. Tangenciální síla F_z působí ve směru hlavního řezného pohybu, proto se též nazývá hlavní řeznou silou. Při rotačních pohybech určuje velikost kroutícího momentu, působícího na obrobek nebo nástroj. Sílu F_z při úběru brusnými zrny je možno vypočítat podle vzorce:

$$F_z = S_{ts} \cdot n_{z\check{c}} \cdot S_n \cdot k_s \quad [N]$$

kde S_{ts} - střední průřez třísky odebíraný 1 zrnem $[mm^2]$

$n_{z\check{c}}$ - počet činných brusných zrn na $1 mm^2$ nástroje

S_n - činná plocha nástroje $[mm^2]$

k_s - specifický řezný odpor $[MPa]$

V současnosti se v obrábění začínají používat na určování

řezných sil rovnice, které mají tento strukturní tvar:

$$F = c_F \cdot b^{x_F} \cdot h^{y_F} \cdot k_F \quad [N]$$

kde c_F - materiálová konstanta

b - šířka řezu [mm]

h - hloubka řezu [mm]

k_F - opravný koeficient

x_F, y_F - součinitelé, platné pro příslušný způsob obrábění

Někdy výslednou řeznou sílu F rozkládáme se zřetelem na čelní plochu nástroje na normálovou sílu F_n a tangenciální složku F_t . Normálová síla F_n působí ve směru normály na čelo nástroje, tangenciální síla F_t je identická s průmětem čelní plochy nástroje. Schema rozkladu síly při řezání brusným zrnem je na obr. 4.

obr. 4 Schema rozkladu síly při řezání brusným zrnem

kde μ_t - úhel tření třísky po čele nástroje

μ_n - úhel tření nástroje po obrobku

Na schematu je kvůli zjednodušení zanedbaná složka řezné

síly F_x . Z obr. 4 je možno stanovit koeficient tření nástroje po obrobku μ_n i koeficient tření třísky po čele nástroje μ_t . Pro velikost koeficientu platí vztahy:

$$\mu_n = \operatorname{tg} \alpha_n = \frac{F_z}{F_y} ; \mu_t = \operatorname{tg} \alpha_t = \frac{F_z}{F_n}$$

Práce, která se musí vynaložit na odřezávání vrstvy materiálu z obrobku a na odstranění třísky, určuje součin řezné síly F [N] délky dráhy nástroje s_N [m] .

$$A = F \cdot s_N \quad [J]$$

Práce potřebná na řezání se skládá ze čtyř složek:

$$A = A_{pr} + A_{pl} + A_{řez} + A_t$$

kde A_{pr} - práce na pružnou deformaci

A_{pl} - práce na plastickou deformaci

$A_{řez}$ - řezná, disperzní práce při tvorbě nových povrchů

A_t - práce na tření

Z hlediska obrábění je nejdůležitější řezná práce $A_{řez}$. Ostatní složky se projevují jako průvodní složky řezného procesu a obvykle se přeměňují na teplo, které může za určitých okolností ovlivňovat výsledek procesu a kvalitu obrobene plochy. Poměr jednotlivých složek práce při dokončování brusnými nástroji:

$$A_{řez} : A_t : A_{pl} : A_{pr} = 60 : 23 : 12 : 5$$

Výkon obrábění ve fyzikálním smyslu vyjadřuje vztah:

$$P = F \cdot v \quad [W]$$

kde F - řezná síla [N]

v - řezná rychlost [m . s⁻¹]

Jestli-že v tomto vztahu se použije jako řezná rychlost obvodová rychlost kotouče v_K , získá se výkon brusného vřeteníku.

Dosadí-li se do vzorce obvodová rychlost součástky v_S nebo hodnoty jiných průvodních pohybů, dostane se výkon pracovního vřeteníku nebo příslušných pohybových mechanismů.

3.1.3 TEPELNÉ JEVY A VLIV CHLADICÍCH KAPALIN

Tepelné jevy při dokončovacím obrábění úzce souvisí s problematikou řezných sil, práce a výkonem. Podle nejnovějších poznatků 80 - 99% spotřebované práce se přeměňuje na teplo, ovlivňující bezprostředně okolí místa řezu. Pro celkové množství tepla, které vznikne přeměnou práce řezání, je tedy možno napsat vztah:

$$Q = A \cdot p_p = F \cdot s_N \cdot p_p \quad [J]$$

a pro množství tepla, které vznikne za jednotku času, označované též jako tepelný výkon řezání:

$$Q_p = P \cdot p_p = F \cdot v \cdot p_p \quad [J \cdot s^{-1}]$$

ve vzorcích	A	- práce vynaložená na řezání	[J]
	p_p	- koeficient přeměny práce na teplo (bývá 0,8 až 0,99)	
	F	- výsledná řezná síla	[N]
	s_N	- délka dráhy nástroje	[m]
	P	- řezný výkon	[W]
	v	- řezná rychlost	[m · s ⁻¹]

Značné množství tepla vzniká hlavně při broušení, při kterém řezné hrany s negativními úhly čela odebírají velmi malé třísky za vysokých řezných rychlostí. Vznik velkého tepla v místě řezu nezpůsobuje však jen samotná řezná práce při úběru a deformaci třísek, ale i při tření mezi zrnem, pojivem, třískou a povrchem součásti. Nejnovější výzkumy ukazují, že teplota v místě řezu při broušení dosahuje 1 200 - 1 800°C. Protože záběrové časy brusných zrn jsou krátké, hloubka vrstvy,

ohřáté na vysokou teplotu, je velmi malá. Vyhřátí brusné plochy je obvykle provázáno poklesem tvrdosti, vznikem vnitřního napětí nebo trhlinek. Dochází i k tepelné dilataci obrobku, která snižuje dosažení přesných tvarů a rozměrů součástí. Teplota řezání je přímo úměrná řezným silám, případně úběrovým hodnotám. Jestliže některý parametr způsobuje zvýšení úběru, obvykle zvyšuje i teplotu řezání. Při řezání nástroji s neurčitou geometrií řezné hrany výšku teploty přímo úměrně ovlivňuje velikost síly F_y , tvrdost nástroje, velikost zrna a řezná rychlost.

Při obrábění platí fyzikální zákony o přechodu tepla z míst s vyšší teplotou na místa s nižší teplotou. V místě řezu existuje tepelný spád od ohnisek vzniku tepla do okolního prostředí. Pro celkové množství tepla, vznikajícího v místě řezu Q_c platí vztah:

$$Q_c = Q_o + Q_{ch} + Q_t + Q_n \quad [J]$$

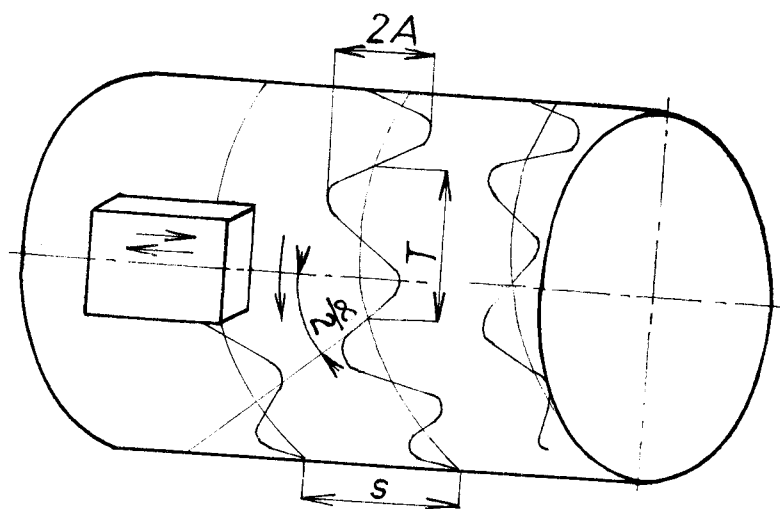
kde Q_o - je teplo odvedené do hmoty obrobku
 Q_{ch} - teplo odvedené do chladicí kapaliny a vzduchu
 Q_t - teplo odvedené do tvořící se třísky
 Q_n - teplo odvedené do nástroje

Je zřejmé, že nejvýhodnější podmínky obrábění budou takové, při kterých teplo Q_o bude minimální. Splnění této podmínky lze nejvýhodněji realizovat použitím vhodných chladicích kapalin. Příznivé působení řezné kapaliny na průběh řezného procesu se projevuje mazacím, chladicím a čistícím účinkem. Mazací účinek je schopnost snižovat v procesu řezání řezné síly, tření mezi nástrojem a obrobkem i nástrojem a třískou. Chladicí účinek se užívá na odvod tepla, vznikajícího v řezné oblasti.

Čistící účinek kapalin se projevuje schopností odvádět nečistoty a třísky z místa řezu. Tento účinek má hlavní význam zvláště při dokončovacích operacích, kde každá větší tříska nebo jiné tvrdší cizí tělísko v aktivní zóně zhoršuje kvalitu povrchu. Nejlepší čistící účinek mají kapaliny s malou viskozitou.

3.1.4 MIKROFINIŠOVÁNÍ

Mikrofinišování je způsob jemného dokončování povrchu strojních součástí jemnozrnými kameny při nízké řezné rychlosti (přibližně $15 \text{ m} \cdot \text{min}^{-1}$) a malých specifických tlacích nástrojů na obráběnou plochu (asi $0,05 - 0,30 \text{ MPa}$). Patří k nejdokonalejším způsobům dokončovacího řezání brusnými nástroji, který umožňuje dosáhnout drsnost povrchu $R_a = 0,025 \mu\text{m}$. Zvláštností procesu je pracovní pohyb nástrojů, který se skládá z rychlého kmitání, obvodové i axiální rychlosti, případně dalších jiných pohybů. Princip mikrofinišování znázorňuje obr.5.

obr. 5 Schema kinematiky mikrofinišování

- kde $2A$ - velikost amplitudy kmitů [mm]
 T - perioda kmitů [min]
 s - posuv hlavice na jednu otáčku součásti [mm.ot⁻¹]
 $\alpha/2$ - úhel sklonu směru řezné rychlosti k ose součásti [°]

Kinematiku procesu určuje obvodová rychlost v_o , axiální rychlost v_a označovaná též jako posuv hlavice s , velikost amplitudy kmitů $2A$ a frekvence kmitů f_k . Kinematika se v podstatě shoduje s kinematikou vibračního honování. Obvodovou rychlost je možno určit ze vzorce:

$$v_o = \frac{\pi D(n_1 + n_2)}{1\ 000} \quad [m \cdot min^{-1}]$$

- kde D - průměr součásti [mm]
 n_1 - otáčky mikrofinišovací hlavice [min⁻¹]
 n_2 - otáčky součásti [min⁻¹]

axiální rychlost dle vztahu:

$$v_a = \frac{s \cdot n}{1\ 000} = \frac{2z \cdot L_z}{1\ 000} \quad [m \cdot min^{-1}]$$

- kde s - posuv hlavice na otáčku [mm.ot⁻¹]
 n - otáčky [min⁻¹]
 z - počet dvojzdvihu hlavice [min⁻¹]
 L_z - délka zdvihu mikrofinišovací hlavice [mm]

střední rychlost kmitání dle vzorce:

$$v_k = \frac{2A f_k}{1\ 000} = \frac{2A}{1\ 000T} \quad [m \cdot min^{-1}]$$

- kde $2A$ - velikost amplitury kmitů [mm]
 f_k - frekvence kmitů [min⁻¹]
 T - perioda kmitání [min]

Mikrofinišování je vlastně jemné honování s dalšími přídatnými kmity řezného nástroje. V porovnání s klasickým honováním se však pracuje s menšími specifickými tlaky a řeznými

rychlostmi, v důsledku čehož je nižší úběr materiálu. Mikrofinišování proto obvykle neodstraní nekruhovitost a odchylky od válcovitosti, dosáhneme však dokonalý povrch zrcadlového lesku. Při klasickém mikrofinišování dle obr. 5 nástroj často mění směr relativního pohybu. Tím mění i řezné hrany, na procesu se účastní velké množství brusných zrn, což je předností mikrofinišování.

Pracovní proces bývá velmi krátký, trvá jen 20 - 60 s. Přídavek necháný na úběr mikrofinišování bývá 3 - 10 μm na průměr.

Mikrofinišovacími nástroji jsou držáky s přilepenými brusnými kameny, diamantovými lištami nebo tyčinkami, z jiných brusných nových materiálů (na př. nitridů bóru), přitlačované pružinami k mikrofinišované ploše. Držák vykonává kmitavý pohyb způsobený mechanickým, pneumatickým, hydraulickým, elektromagnetickým zdrojem kmitů.

Při volbě tvrdosti mikrofinišovacích kamenů se vychází ze všeobecně platných zákonitostí dokončovacích brusných procesů, podle kterých tvrdší kameny se volí na obrábění měkčích materiálů a naopak. Též pro mikrofinišování platí, že větší zrno zvyšuje úběr, ale zhoršuje drsnost povrchu.

Životnost mikrofinišovacích kamenů bývá vysoká.

3.2 HOSPODÁRNÉ BROUŠENÍ NEROTAČNÍCH TVARŮ

3.2.1 TECHNOLOGIE BROUŠENÍ

Existují různé způsoby výroby nerotačních tvarů. Jednoduché tvary se dají vyrábět tak, že nástroj je ovládán

šablonou. Nevýhoda tohoto způsobu je, že požadované přesnosti nemohly být dosaženy při běžných časech broušení, protože ovládání tak velké hmotnosti jakou představuje vřeteník s brusným kotoučem je obtížné (velké setrvačné síly). Zde se totiž pracuje zpravidla s delšími časy a většími tolerancemi. Geometricky určité tvary lze vyrábět bez šablon prostřednictvím mechanického pohonu, kopírovací způsob při tom koná nástroj. Třetí variantu představují numericky řízené stroje. Také zde je ovládán nástroj. Tyto stroje pracují v porovnání velmi pomalu a hodí se proto pro výrobu prototypů, vzorových tvarů nebo pokusných výrobků. V dnes používaných kopírovacích způsobech v hromadné výrobě vykonává kopírovací pohyb obrobek.

3.2.2 BROUŠENÍ VÍCE VAČEK KOPÍROVACÍM ZPŮSOBEM

Polotovar se oproti bruskám pro broušení válcových ploch neupíná na saně pevně, nýbrž na podélně a výkyvně pohyblivém stole. V jedné ose s polotovarem a polohou odpovídající poloze jednotlivých vaček jsou upnuty řídicí kotouče (vzorové šablony, vačky). Jsou uspořádány v pevném svazku. Kopírovací řídicí kotouč se při broušení dotýká válcové vodící kladky a udílí tak polotovaru požadovaný výkyvný pohyb, podle kterého se vybrousí správný tvar vačky. Pro odebírání třísky se nastává brusný kotouč jako u broušení válcových ploch. Přechod z jednoho broušeného místa k druhému a přepínání na příslušný řídicí kotouč se děje automaticky.

3.2.2.1 ZPŮSOB ZPĚTNÉHO KOPÍROVÁNÍ

Výroba tvaru na řídícím kotouči se děje tak zvaným zpětným kopírováním. Tvar může být vyroben na stejném stroji pomocí zvláštního příslušenství anebo může být kopírován. Většinou je však nevhodné provádět zpětné kopírování sad řídících kotoučů na produkčním stroji, a proto se tato práce vykonává velmi často u výrobců strojů na zvláštních strojích. Co možná nejpřesněji **vyrobený řídící kotouč se upne mezi hroty**, kde jinak je upnut obráběný kus. Na místo brusného kotouče se upne vodící kladka stejného průměru. Řídící kotouč s výkyvným stolem se k této kladce přistaví. Výkyvný pohyb stolu je vyvozen odtlačováním řídícího kotouče od vodící kladky a řídící kotouč je poháněn. U zpětného kopírování je místo malé kladky brusný kotouč stejného průměru, který vytváří tvar řídícího kotouče. Nachází-li se na jednom vačkovém hřídeli více vaček stejného tvaru, pouze vůči sobě pootočených, vyrábějí se další řídící kotouče tak, že se řídící kotouč v dělicí hlavě pomocí nonia pootočí o příslušnou úhlovou hodnotu. Liší-li se tvary vaček musí být upnut jiný řídící kotouč. Úzkými výrobními tolerancemi a pečlivostí výroby je umožněna vyměnitelnost řídících kotoučů u různých strojů stejného druhu. Aby bylo zabráněno znešení nebo poškození ložisek hřídele řídících kotoučů, vyměňuje se sada řídících kotoučů spolu s hřídelem a uložením kompletně.

3.2.2.2 POSTUPY PRO ÚBĚR MATERIÁLU

Podle obráběného materiálu, odebíraného objemu, požadovaného povrchu, tepelného zpracování a dalších podmínek se musí

volit postup výroby.

U některých výrobků se musejí před dokončovacím broušením vykonat ještě operace, jako jsou kalení, rovnání a broušení průměru pro ložiska. V těchto případech se tvar vačky vyhrubuje. Přitom mohou být vlivem příslušného tvaru brusného kotouče zbroušeny hrany vačky. Hrubování se většinou děje při obvodových rychlostech brusného kotouče od 45 do 60 m.s⁻¹. S těmito obvodovými rychlostmi konkuruje broušení soustružení nebo frézování. mnohdy má bruska převahu, protože náklady na výrobu jsou nižší a tvar vyhrubované vačky se vyrobí přesněji. Vycházíme-li z tohoto, lze tedy také vyrobit přesnější tvar hotové vačky. Podle materiálu výrobku mohou být rychlosti radiálního posuvu od 10 - 30 mm . min⁻¹. Při dohotovování nepřekročí obvykle obvodová rychlost 45m . s⁻¹. Vyšší obvodové rychlosti se již nevyplácejí, protože vyšší náklady s tím související již nejsou vykompenzovány kratší dobou broušení nebo lepší kvalitou výrobku. místní ohřátí obrobku při obvodových rychlostech nad 45 m . s⁻¹ lehce způsobuje trhliny nebo změknutí povrchu. Toto je částečně zapříčiněno také nutnými nízkými otáčkami obrobku. Zvlnění povrchu je při vyšších obvodových rychlostech větší i při lepším vyvážení. Aby byla udržena co nejlepší kvalita povrchu, neměl by přídavek na dokončovací broušení přesáhnout 0,2 - 0,5 mm na průměr. Jinak i při nejlepším chlazení může dojít k výskytu spálených míst a u kalených výrobků změknutí povrchu.

Tyto problémy broušení kalené oceli jsou pak zvýrazňovány specifickými kinematickými podmínkami vzájemného styku brusného kotouče s neokrouhlým tvarem vačky. Nejčastěji se

trhlíky vyskytují na tangentě (přechodu) k obloukům vačky. V těchto místech má obrobek při zapichovacím způsobu broušení složité kinematické poměry. Horák /2/ tyto trhliny nazývá tak zvanými trhlínami třetího typu, zasahující do hloubky několika setin milimetrů. Trhliny vznikají nesprávným tepelným zpracováním a následujícím nevhodným broušením, při němž dochází v povrchové vrstvě obrobku k tahovým napětím, která způsobují vznik těchto trhlín.

Kinematické poměry při broušení vaček jsou z hlediska vzniku zbytkového napětí a trhlín krajně nepříznivé. Platí to zejména o broušení přechodových částí neokrouhlého tvaru především velkých vaček, které se brousí na univerzálních hrotových bruskách. U přechodových částí tvaru dochází vlivem jeho proměnné křivosti k podstatným rychlostním změnám obrobku. Při styku brousícího kotouče s neokrouhlým tvarem vačky s konstantní úhlovou rychlostí obrobku dochází k výraznější změně jeho obvodové i přísluvové rychlosti. Změnami tečné i normálové složky rychlosti obrobku spolu se zvětšením plochy styku brusného kotouče s obrobkem se zvyšuje množství tepla přecházejícího do obrobku.

3.2.2.3 HRUBOVACÍ A DOKONČOVACÍ BROUŠENÍ PŘI JEDNOM UPNUTÍ

Hlavní a vedlejší časy se dají dále zkrátit již jen změnou postupu. Při vyhrubování a dokončovacím broušení při jednom upnutí se může hlavní a vedlejší čas podstatně zkrátit.

Při hrubování se brusný kotouč hrubě orovná a při zpětném pohybu na začátek druhé operace (dokončování) se kotouč jemně

orovná. Protože mezi jednotlivými operacemi nenásleduje změna upnutí, může se velkými posunovými rychlostmi hřídel vyhrubovat s přídavkem jen 0,1 - 0,2 mm. Tento malý přídavek ušetří čas při dokončovacím broušení. Velmi vysoká přesnost tvaru vačky a dobrá kvalita povrchu jsou další předností tohoto způsobu výroby. Při použití tohoto způsobu se podle potřeby pracuje s obvodovou rychlostí $60 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$. Dovoluje-li to tvar vačky, tak by tato rychlost měla být zachována i při dokončovacím broušení. Snížení obvodové rychlosti na $45 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$ nebo případně $30 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$ je umožněno a podle tvaru vačky a materiálu vačky, je někdy nutné.

3.2.2.4 ČAS BROUŠENÍ

Doba broušení je závislá na materiálu obrobku, přípustné drsnosti tvaru vačky a přídavku na broušení. Zrnitost brusného kotouče je hlavně určena přípustnou drsností povrchu. Orovnáním se mění drsnost jen v určitých mezích. Vazebný materiál brusného kotouče je závislý na materiálu obrobku a jeho tvrdosti. Je-li zvolena příliš velká posuvová rychlost, stoupne přítlak brusného kotouče na obrobek příliš vysoko. Potom vzniknou příliš velké rozměrové a tvarové odchylky. Při hrubování musí být brusný kotouč vlivem posuvové rychlosti značně namáhán, aby nastal samoostřicí efekt, který je způsoben vyléčováním opotřebovaných brusných zrn. Počet otáček obrobku je určen křivkou zrychlení povrchu vačky. Při příliš vysokých hodnotách zrychlení nestačí čas k dostatečnému úběru materiálu, kromě toho naráží řídící kotouč na vodící kladku. Pak se musí obrobek

otáčet pomaleji. Přesné stanovení časů a druhů brusných kotoučů lze provést jediné technologickými zkouškami broušení.

Jak uvádějí Mai a Liebler /8/ mohou pro stroje firmy Schaudt (řady C5 a C7) za směrné hodnoty u ocelových hřídelů sloužit časy 18 - 36 s na jednu vačku. K těmto základním hodnotám přísluší vedlejší čas při broušení v jedné operaci přibližně 50% z udaných hodnot. Při broušení ve dvou operacích 80% uvedeného času. Použije-li se dvou brusných operací, t.j. hrubování a dokončovací broušení, potom přídevky pro ocelové hřídele jsou v rozsahu 1 - 2 mm na průměr.

3.3 VÍCESTROJOVÁ OBSLUHA

3.3.1 ZVLÁŠTNOSTI NORMOVÁNÍ

Při vícestrojové obsluze je několik plně nebo částečně automatizovaných strojů spojeno v jedno pracoviště, přidělené k obsluze jednomu nebo několika pracovníkům, přičemž počet strojů na vícestrojovém pracovišti je vždy větší, než počet pracovníků obsluhujících stroje.

Pod zkráceným označením "obsluha", se rozumí ruční přemísťování zpracovaného materiálu (na př.vkládání, upínání, odépínání), po případě ruční přemísťování orgánům stroje (na př. regulace chodu stroje). Tedy vykonávání úkonů, které nejsou automatizovány a opakují se pravidelně, odstraňování poruch technologického procesu, jako jsou závady při zpracování některých ne zcela homogenních materiálů nebo drobných závad stroje, které se sice vyskytují nepravidelně, ale se zjistitelnou průměrnou četností.

Uplatňováním mechanizace a automatizace se přenáší ruční práce na stroj, čímž se urychluje výrobní proces, zvyšuje produktivita práce a při mnohých úkonech se dělník zprošťuje nutností pracovat společně se strojem. Tím vznikají ve větší míře přestávky v práci dělníka, způsobené čekáním na skončení automatického chodu stroje. Těchto přestávek využívá dělník k vykonávání další práce, na př. k provedení některých pracovních úkonů za automatického chodu strojů, jako je úprava a kontrola předmětu práce. Podstata obsluhy několika současně pracujících strojů, čili souboru strojů, je tedy v tom, že pracovník provádí ruční úkony obsluhy na některém stroji z obsluhovaného souboru, zatím co ostatní stroje souboru pracují automaticky. Čím je delší čas automatického chodu stroje v poměru k délce času dělníka, čili čím je větší míra automatizace, tím více může dělník takových strojů současně obsluhovat a tím také může podstatněji zvýšit produktivitu své práce a urychlit amortizaci strojů. Je zřejmé, že je třeba usilovat o to, aby poměr času ručních úkonů k času automatického chodu stroje a tím i jeho podíl v čase operace se zmenšoval. Je však neúčelné, aby mimo zvláštní případy se tento podíl zmenšoval umělým prodlužováním času automatického chodu stroje.

Proto je potřebné zdokonalovat uspořádání práce a pracovního prostředí, aby čas i námaha, které musí dělník vynakládat na jednotlivé úkony spojené s obsluhou, byly co nejmenší.

Náklady dělíme na přímé a nepřímé.

Přímé náklady jsou takové náklady, jejichž objem na jeden výrobek můžeme přesně určit a dělí se dále na náklady materiálové (náklady na polotovary) a náklady mzdové (mzdy dělníků pracujících na daných strojích přímo při opracování výrobku). Tyto náklady určujeme na jednotici výrobků.

Nepřímé náklady jsou všechny náklady, které nemůžeme na jednotici výrobků přesně určit. Patří sem na př. mzdy správního aparátu, seřizovačů, údržbářů a pod. Velice široký rozsah je i v materiálové oblasti na př. náklady na mazací oleje, chladicí kapaliny; odpisy základních prostředků. Tyto náklady musí přejít též do hodnoty výrobku. Vyjadřují se ve formě procentuální režijní přirážky R a označuje se též jako výrobní (provozní) režie. Obsah správní režie je obdobný obsahu výrobní režie s tím rozdílem, že jde o tytéž nákladové druhy, avšak související s řízením a správou podniku nebo závodu jako celku. Výpočet vlastních nákladů lze vyjádřit dle vzorce:

$$N = A_j + M \left(1 + \frac{R}{100} \right)$$

kde N - vlastní náklady [Kčs na jednotici]
 A_j - náklady na jednotici materiálů [Kčs na jednotici]
 M - jednicové mzdy výrobních dělníků [Kčs na jednotici]
 R - režie [%]

$$M = \frac{M_d \cdot t_{AC}}{60}$$

kde t_{AC} - celkový čas práce výrobního dělníka na jednotici [min]
 M_d - mzdový hodinový tarif dělníka [Kčs za hodinu]

Pro určení přímých nákladů je velice důležité určit mzdové náklady. Ty se určují u dělníků, pracujících v úkolové mzdě, z norem spotřeby času. Aby bylo možné zjistit celkovou spotřebu času, je nutné určit jednotlivé normy spotřeby času. Obecné značení jednotlivých časů: $t_{v\ xyz}$ [min]

kde v ... A - norma jednotkového času

B - norma dávkového času

C - norma směnového času

x ... 1 - čas jednotkové práce

2 - čas obecně nutných přestávek

3 - čas podmíněně nutných přestávek

y ... 1 - čas práce za klidu stroje

2 - čas práce za chodu stroje

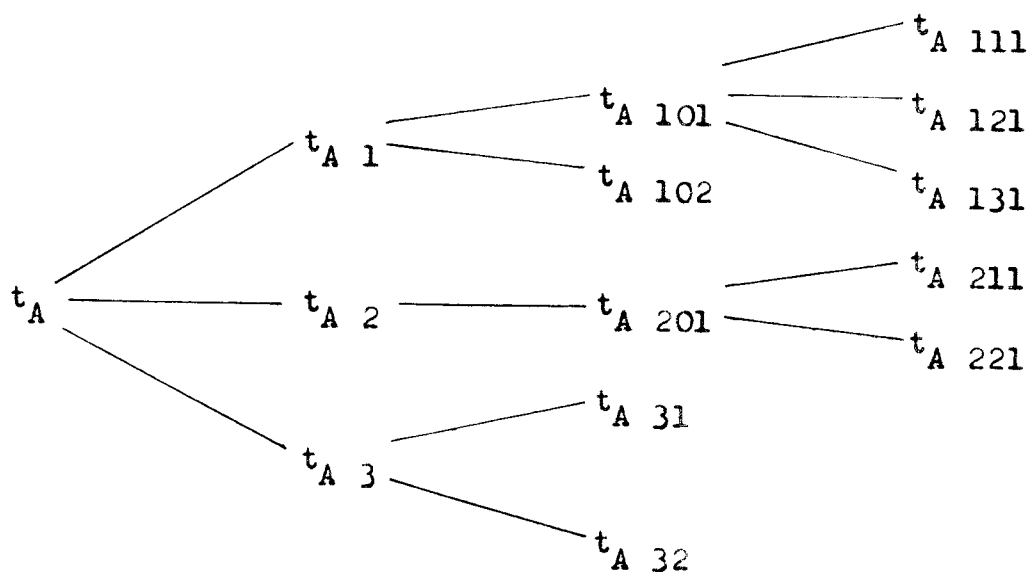
3 - čas práce strojně ruční

0 - čas celkové práce

z ... 1 - pravidelný

2 - nepravidelný

Schema rozdělení jednotkového času:

Norma jednotkového času t_A zahrnuje potřebný čas pracovníka, který souvisí s vykonáním celé operace předepsané technologickým postupem. Norma času se sestavuje z časů na dílčí úkony jako upínání, odepínání součástí, najíždění suporty, spouštění a zastavování stroje atd.

Čas jednotkové práce pravidelný $t_{A 101}$ zahrnuje čas pracovníka, který potřebuje pro vykonání předepsaného množství práce a vyskytuje se pravidelně u každého kusu nebo jedenkrát pro předem stanovený počet kusů.

Čas jednotkové práce nepravidelný $t_{A 102}$ je čas obsluhy, který se vyskytuje nepravidelně, nelze jej předem u určitého kusu výrobku určit, má však přímý vztah k provedené operaci a zajišťuje technologický průběh operace. Jedná se o výměnu otupených nástrojů, malé poruchy na stroji a pomůckách. Započítává se do normy spotřeby času t_A v procentech z časů strojních a strojně ručních ($t_s + t_{A 131}$).

Čas jednotkové práce za klidu stroje pravidelný $t_{A 111}$ zahrnuje čas na pracovní úkony uvnitř operace, které jsou prováděny za klidu stroje, kdy není nástroj v záběru s obrobkem. Patří sem upínání a odepínání obrobku, manipulace se suporty a s koníkem, spouštění a zastavení stroje, upnutí a odepnutí nástroje, vyskytuje-li se jako úkon u operace, měření rozměrů.

Časem jednotkové práce za chodu stroje pravidelným $t_{A 121}$ se rozumí úkony, které se provádějí nebo které lze provádět během automatického chodu stroje (t_s). Je to v první řadě dohled nebo aktivní pozorování provádění práce, kontrolní měření rozměru předchozího kusu, lisování na upínací trn a pod.

Čas jednotkové práce strojně ruční pravidelný $t_{A 131}$ je

čas, kdy je nástroj při obrábění v řezu. Hlavní řezný pohyb je vykonáván strojem a posuv do řezu vykonává dělník. Vyskytuje se hlavně u vrtání, vyhrubování a vystružování.

Čas podmíněně nucených přestávek t_{A3} je čas nečinnosti dělníka, který lze při provedení potřebných organizačních podmínek využít na jinou produktivní práci. Nastává převážně v době automatického chodu stroje (t_{A32}) nebo i za klidu stroje (t_{A31}), kdy na př. při upínání těžkých součástí čeká dělník na přijetí jeřábu.

Strojní čas t_s je čas automatického chodu stroje, který vzniká odebráním třísky obrobku při zapnutém strojním posuvu. Vypočítává se z technologických podmínek.

Čas dávkové práce t_B se při práci na lince téměř nevyskytuje.

Čas směnové práce t_C se zahrnuje ve formě přírážky k času t_A .

Celkový čas zařízení na výrobu jednoho kusu:

$$t_{AC} = t_A \cdot k_C \quad [\text{min}]$$

kde k_C - procentuální přírážka k jednotkové a dávkové normě [-]

3.6

MANIPULACE S MATERIÁLEM

/3/

3.6.1

ZÁSADY RACIONÁLNÍ MANIPULACE

1. Zásada přímých a nejkratších cest je základní podmínkou ke zkracování průběžných dob, jejichž délka je především ovlivněna manipulačními operacemi.

2. Zásada vyloučení zbytečných manipulací, t.j. zmenšení počtu manipulací s materiálem v celém výrobním postupu. Rozhodující význam při prosazování této zásady má organizace práce a pracovišť.

3. Zásada zajištění rytmičnosti, nepřetržitosti a plynulosti materiálového toku lze dosáhnout sladěním výkonů manipulačních a technologických zařízení, rovnoměrnou rychlostí a přímočarostí materiálového toku.

4. Zásada postupné mechanizace manipulace. Uplatňováním této zásady se získá podstatné zvýšení produktivity práce, omezuje nebo úplně odstraňuje práce zdraví škodlivé, nebezpečné a velmi namáhavé. Dodržování této zásady však neznámá mechanizaci za každou cenu, na př. s maximálními nároky na novou techniku. Je třeba přesvědčit se, zda dosud používaná zařízení jsou plně využita, zda se uvažuje o použití výhodnějších nových typů manipulačních zařízení. Je třeba zvážit všechny technické a ekonomické činitele, které jsou pro využití nových zařízení rozhodující.

5. Zásada vhodných pracovních podmínek a bezpečnosti práce. Dodržováním této zásady se vytvoří podmínky pro bezpečnou práci.

3.6.2 ZAŘÍZENÍ PRO MANIPULACI S KUSOVÝM MATERIÁLEM

Ze zařízení pro manipulaci s kusovým materiálem by pro případ linky vačkových hřidelů mohl přijít v úvahu podvěsný dopravník. Zeužívá menší podlahovou plochu než ostatní zařízení a lze ho zastavět do stávajícího provozu.

Podvěsné jednokolejnicové dráhy jsou, zejména v poslední době, téměř klasickým velmi zdokonaleným prostředkem. Vyrábějí se s pojízdnými elektrickými kladkostroji nebo staženými vozíky, výhybkami, odstavnými drahami, se spuštěnými úseky. Řízení nosiče břemen (vozíku) je mechanické, pneumatické, hydraulické,

elektrické, optické i kombinované. Systém řídí vlastní mikro-počítač nebo je zapojen na centrální řídicí počítač. Systém je velmi pružný a lze jej kombinovat s výtahy, válečkovými a páso-
vými. Nezatěžuje výrobní a dopravní manipulační plochy. Umož-
ňuje automatické propojení v nepřítliš velkých vzdálenostech od
skladu výchozích surovin přes výrobu až do skladu hotových vý-
robků. V minulosti u nás VÚMA vyvinula obdobný systém, který
se však nevyrábí. Odvěsná dráha se vyrábí pouze na zakázku.

4 ROZBOR HLAVNÍCH TECHNOLOGIÍ VE VÝROBNÍM POSTUPU

4.1 BRUSKY NA NEROTAČNÍ TVARY STAVEBNÍ ŘADY C /9/

Tyto stroje byly poprvé uvedeny v Hannoveru v r. 1973
a jejich koncepce je založena na vývoji strojů NWS a ACN.
Technická data strojů, které připadají v úvahu pro broušení
vačkového hřídele motoru M 634 :

C5 pro více tvarů vaček na jedno upnutí -

Ø brusného kotouče	-	600 mm
výška hrotů nad ložem	-	75 (95) mm
vzdálenost hrotů	-	500;800;1 300 mm
maximální zdvih vačky	-	12 (30) mm

C7 pro více tvarů vaček na jedno upnutí -

Ø brusného kotouče	-	750 mm
výška hrotu nad ložem	-	75 mm
vzdálenost hrotů	-	500;800;1 300 mm
maximální zdvih vačky	-	12 (30) mm

Z řady strojů by připadal v úvahu pro objednávku stroj C5,
určený pro broušení více tvarů vaček na jedno upnutí.

Vybavení: možnost práce zapichovacím způsobem, s automatickým
hydraulickým přemísťováním saní obrobku a s kompen-

zací na opotřebení brusného kotouče, vhodný pro sériovou výrobu.

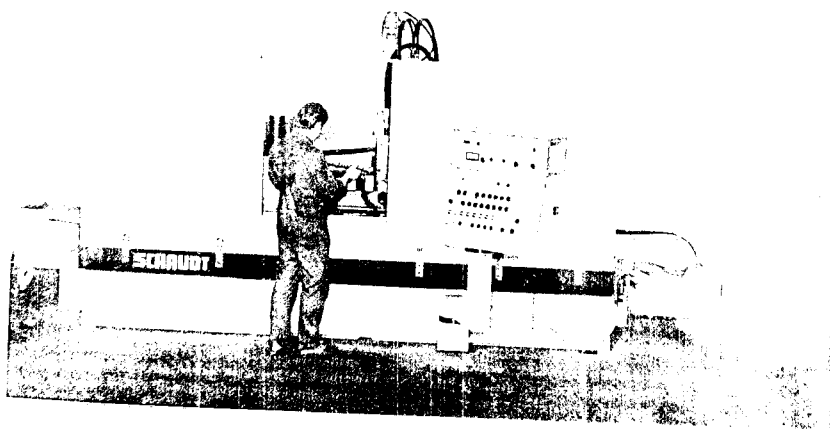
Nebo bruska C7 určená pro broušení více tvarů vaček při jednom upnutí.

Vybavení: samostatný posuv saní obrobku, s kompenzací na opotřebení brusného kotouče, možnost připojení přípravků pro výměnu obrobku; pro hromadnou výrobu v automobilním průmyslu, pro vysokorychlostní broušení.

Konstrukce strojů byla řešena s ohledem na tuhost, chování při kmitání a tlumení chvění. U brusek C5 a C7 pro broušení více tvarů vaček je vřeteník řídících kotoučů stejný a provádí se ve třech provedeních. Pro 18, 26 nebo 34 řídících kotoučů. Přísuv brusného vřeteníku se děje elektricky krokovým motorem. Rychloposuv je zpravidla hydraulický. Příslušenství mezi řadou C5 a C7 je vyměnitelné. U obou typů je vždy jeden stroj, který může pracovat systémem vysokorychlostního broušení a stroj na hrubování a na dokončování při jednom upnutí. Tyto stroje jsou určeny pro hromadnou výrobu. Tím je umožněno řetězení těchto strojů do automatických linek. Řídicí systém strojů může být křivkový nebo číslicový.

U řady C7 je při velkém úběru materiálu velké tepelné zatížení vlivem vysokorychlostního broušení, a proto je stroj vybaven rámem, který je chlazen středovým kanálem. U řady C7 je při broušení vaček umožněno nasazení sledovacího aktivního systému, který se skládá z jednobodové měřicí hlavičky s indukčním čidlem, řídícího měřicího přístroje a krokového motoru s ovládacím přístrojem. Měření nemůže být uskutečněno na celém

obvodu, proto se uskutečňuje jen v určitém definovaném místě. Korekce se pak děje v závislosti na přesně stanovené hodnotě v malých krocích. Měřicí hlavice je umístěna na výkyvném stole a měření se uskutečňuje o $3/4$ otáčky dříve než broušení. Mezi tím dojde k jistému posuvu, jehož hodnota je korigována automaticky. Po dosažení přesné hodnoty se sledování aktivním systémem vypne. Toto aktivní měření se děje jen u prvního profilu, u ostatních shodných profilů se najíždí do konečné hodnoty zjištěné u profilu prvního. U dalšího obrobku se toto sledování opakuje stejným způsobem.

obr. 6 Bruska stevební řady C7

4.2 HROTOVÁ BRUSKA PRODUKČNÍ BH 25A x 1 000

Je vhodná pro broušení vnějších válcových a kuželových ploch podélným nebo zapichovacím způsobem. Uplatní se především v sériové výrobě a po seřízení na broušení určitého druhu obrobku i ve výrobě hromadné.

Technické údaje:

oběžný průměr	250 mm
vzdálenost hrotů	1 000 mm
brusný kotouč	600 x 80 x 305 mm
otáčky broušícího vřetena	1 430, 1 650 min ⁻¹
otáčky unášecího vřetena - rozsah I - rozsah II	18 - 112 min ⁻¹
	90 - 560 min ⁻¹
celkový příkon motoru	22 kVA
rozměry stroje - délka x šířka - hmotnost	4 890 x 2 370 mm
	5 050 kg

Nestandardní provedení stroje včetně nestandardního a zvláštního příslušenství dle nabídky n.p. TOS Hostivař

Provedení stroje se speciálním hydraulickým orovnávačem na levé straně brusného vřeteníku včetně kompenzace úbytku brusného kotouče při orovnávání, včetně hydraulicko-elektrického příslušenství, tři kusy dvouimpulzových ovládacích měřidel Marposs - Micromar včetně společné elektroniky, dva kusy speciálních sledovacích hydraulických opěr (na obr. 7 značeny L), provedení stroje s automatickým axiálním přestavováním stolu pro broušení ložiskových čepů, příruba pro složené brusné kotouče Ø 600 mm šířky 170 - 220 mm, brusné kotouče průměru 600 x 60 x 305 mm a průměru 600 x 40 x 305 mm.

Popis pracovního cyklu stroje:

- 1/ přestavení hrotu koníku - sešlápnutím nožního pedálu
- 2/ vložení vačkového hřídele mezi hroty - ručně
- 3/ upnutí vačkového hřídele mezi hroty - hydraulickou šlapkou
- 4/ spuštění cyklu stroje tlačítkem START
 - a/ broušící vřeteník přijíždí rychloposuvem k obrobku
 - b/ přijíždí ovládací měřidlo k obrobku, přisouvá se hydraulická opěra
 - c/ spustí se unášecí vřeteník a chladicí kapalina
 - d/ první úsek operace broušení dvou průměrů na konečný rozměr
 - e/ impuls od měřidla - odjetí broušícího vřeteníku pracovním přísuvem vzad, odjetím měřidla, zastavuje se unášecí vřeteník a chladicí kapalina, hydraulická opěra zůstává na konečném rozměru

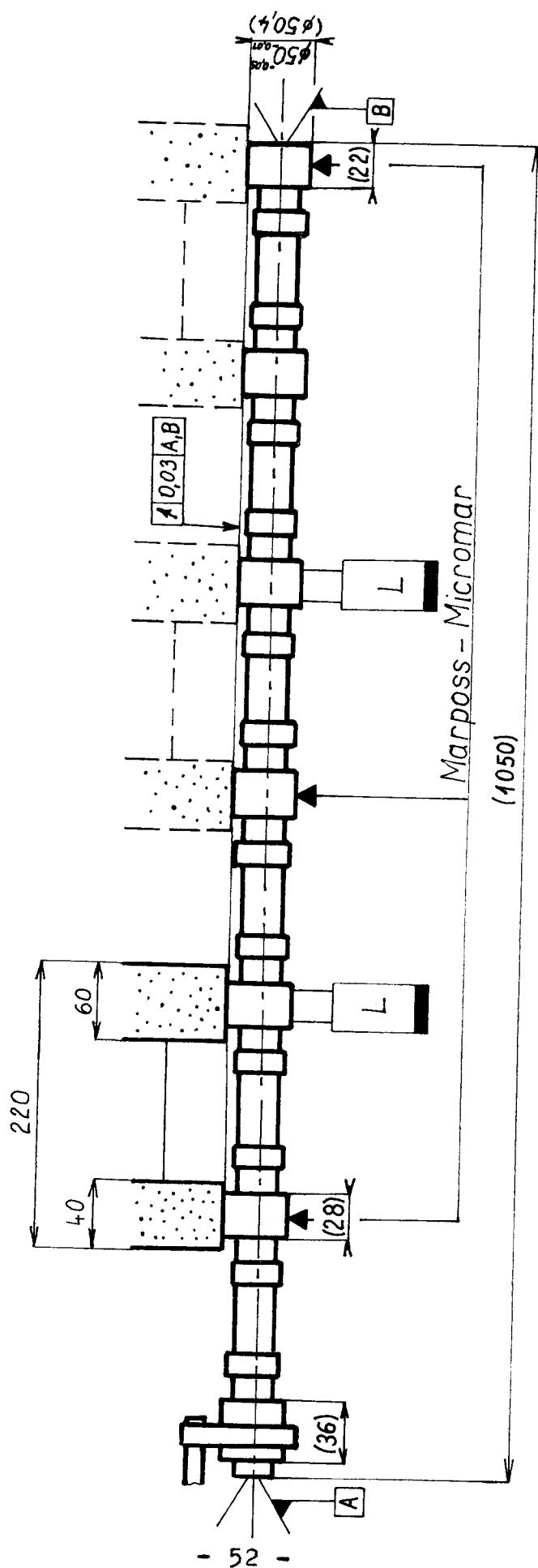
- 5/ podélné přestavení pro druhý úsek operace broušení dvou průměrů, ostatní stejné jako u prvního úseku operace - při-
jetí pouze pracovním přísunem
- 6/ podélné přestavení po třetím úseku operace
- a/ broušící vřeteník přijíždí pracovním přísunem k obrobku
 - b/ přijíždí ovládací měřidlo
 - c/ spustí se unášecí vřeteník a chladicí kapalina
 - d/ třetí úsek operace broušení dvou průměrů na konečný rozměr
 - e/ impuls od měřidla, zastavení unášecího vřeteníku rychloposuvem vzad, odjetím měřidla, zastavení unáše-
cího vřeteníku a chladicí kapaliny, odjetí dvou sledo-
vacích opěrek
- 7/ podélné přestavení do výchozí polohy

Znázornění pracovního cyklu stroje je provedeno na obr. 7

1. úsek operace

2.

3.

obr. 7 Schema pracovního cyklu stroje BH 25A x 1 000

4.3 ROVNÁNÍ VAČKOVÝCH HŘÍDELU

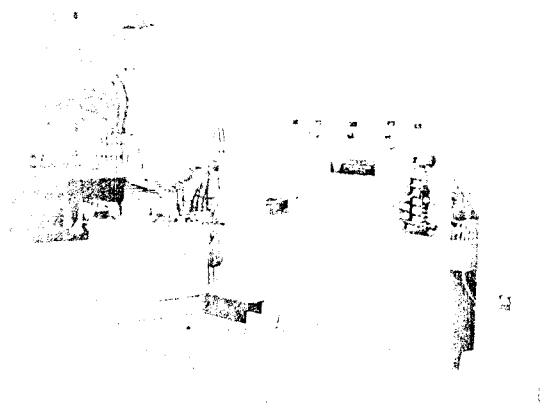
4.3.1 SYSTÉM FIRMY JUNKER /10/

Rovnění hřídelů, os a vřeten, tyčí a jiných podobných dílů za studena se provádí na plnoautomatickém stroji VRJ III K40 - viz obr. 8.

Pomocí zvihového mechanismu (mechanické ruky) se obrobky zakládají a vyjímají se stroje. Upnutí se realizuje hydraulicky ovládanými upínacími pouzdry. Obrobek může být podle délky rovnán na jednom nebo více místech. Maximálně mohou být na jedné rovnací stolici upnuty dvě rovnací kladky a na ložích stroje jedna luneta. Obrobek se zasune do upínacího pouzdra vřeteníku obrobku naražečem. Po upnutí se obrobek narovná a automaticky začíná další pracovní cyklus. Rovnací proces spočívá v tom, že se rotující obrobek prostřednictvím rovnací hlavice prohne při rychlém chodu (otáčkách) až na nastavenou hodnotu průhybu. Vlastního rovnacího efektu se dosáhne tím, že se rovnací kladky při jemném zdvihu přemístí až k nulové hodnotě průhybu obrobku. Tím se rovnaná součástka opět dostává do symetrického tvaru vzhledem ke své ose. Touto metodou lze běžně dosáhnout házivosti 0,05 - 0,10 mm. Stroj má též zásobník polotovaru a zásobník vyrovnaných kusů.

Technická data stroje:

rozsah průměrů	10 - 40 mm
rozsah délek	250 - 1 200 mm
automatické zakládání a vyjímání v celém rozsahu délek	250 - 1 200 mm
celkový příkon stroje	18 kW
takt chodu operace (záleží na materiálu)	15 s
čas seřízení	30 min

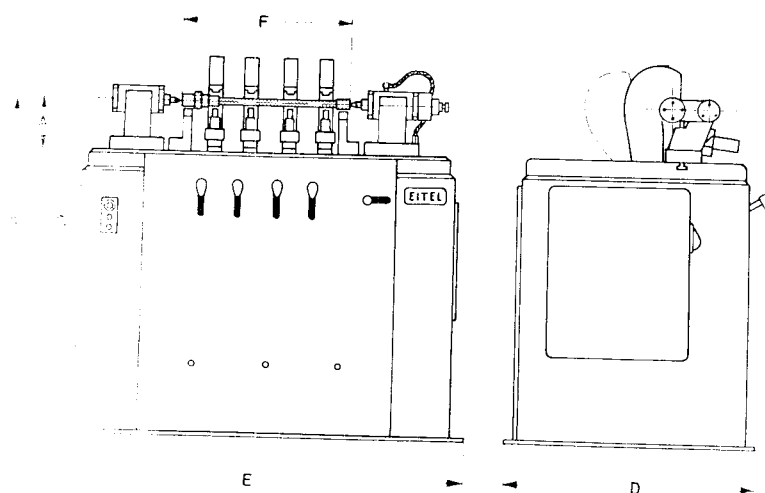
obr. 8 Rovnací stroj VRJ III K40

4.3.2 SYSTÉM FIRMY EITEL /11/

Zdvihově ovládaný rovnací stroj Eitel RM s hydraulickým pohonem je vyvinut speciálně pro sériovou a hromadnou výrobu. Každý rovnací stroj je konstruován a vybaven pro zvláštní součásti.

Zdvihové ovládání pomocí stavitelného nastavení rovnacího průhybu dovoluje přestavení výšky zdvihu a tím pádem prohnutí nebo přetvoření obrobku. Rovnací stroj je řízen pohybem vzhůru a dolů ruční pákou, kdežto výška zdvihu je upravena otáčením kliky ruční páky. Nedošlo-li k přestavení, získá tutéž výšku zdvihu s vysokou přesností tak často, jak žádáme. Tak je možno se vyvarovat jakémukoliv nadměrnému prohnutí od požadovaného tvaru, které je zejména důležité pro kalené součásti. Rovnací místo každého obrobku je omezeno jeho druhem a tvarem.

Každé rovnací místo má vlastní rovnací hák s ruční pákou pro ovládání rovnacího zdvihu a regulaci výšky zdvihu. Kromě toho má každé rovnací místo vysunovací rovnací podporu, právě tak jako trvale zabudovaný číselníkový indikátor, který se dotýká součásti zespodu. Součást se otáčí mezi otočnými hroty nebo středícími kužely, přičemž pravá pinola slouží k upnutí a lze ji hydraulicky zpět zatáhnout. Všechny obrobky jsou pružně podloženy k možnosti obrobku pohybovat se dolu a nahoru během rovnací operace a potom k návratu pro měření. Vzdálenost mezi hroty lze měnit snadno a rychle; tak je možné obstarat k rovnání obrobků tytéž stroje s rozdílnou délkou, které mají stejné vzdálenosti mezi rovnacími místy. Háky, které nejsou žádané, zůstávají odepnuty.

obr. 9 Parametry rovnacího stroje Eitel RM

Technická data rovnacího stroje Eitel RM 60:

maximální síla	600 000 N
hnací výkon	5,5kW
minimální šířka háků	100 mm
minimální osazení	30 mm
minimální vzdálenost mezi háky	130 mm

A - výška hrotů	200 mm
B - pracovní výška	1 300 mm
C - celková výška	1 515 mm
D - celková hloubka	1 030 mm
E - celková šířka (závisí na počtu háků)	1 560 - 2 010 mm
F - vzdálenost mezi hroty	1 250 mm

obr. 10 Rovnací stroj Eitel RM

Proces rovnání:

Ciferník měří celkovou chybu nekruhovitosti. Půl hodnoty značí tedy hodnotu, která by měla být měřena při rovnání obrobku. Tato hodnota musí být změřitelná. Díky trvalému zapojení ciferníku se měří výsledek každého rovnacího zdvihu, může být čten okamžitě bez otáčení součásti.

Pracovní metoda:

- 1/ stanovení největšího průhybu u otáčení sevřeného obrobku
- 2/ vyjádření deformace směřující vzhůru a výchylku obrobku s rovnacím hákem pro předvolení malé výšky zdvihu k vyvážení se nadměrných vychylek součástí

- 3/ kontrola výsledku a odpovídajícího správného zdvihu
- 4/ kontrola rovnacího účinku s ohledem na přiléhající rovnací místa

Díky tomuto systému zkušený personál dosáhne značně krátkých rovnacích časů a nekvalifikovaný pracovník získá dobré výsledky po velmi krátkém zapracování. Větší přesnosti jsou oprávněné také z ekonomického hlediska. Jednotnosti kvality a výkonu je dosaženo operátorem bez ohledu na kvalifikaci nebo pokynů. Rovnací stroje Eitel jsou proto vysoce vhodné pro připojení do rytmických výrobních linek.

5 NÁVRH RACIONALIZACE STÁVAJÍCÍ VÝROBY

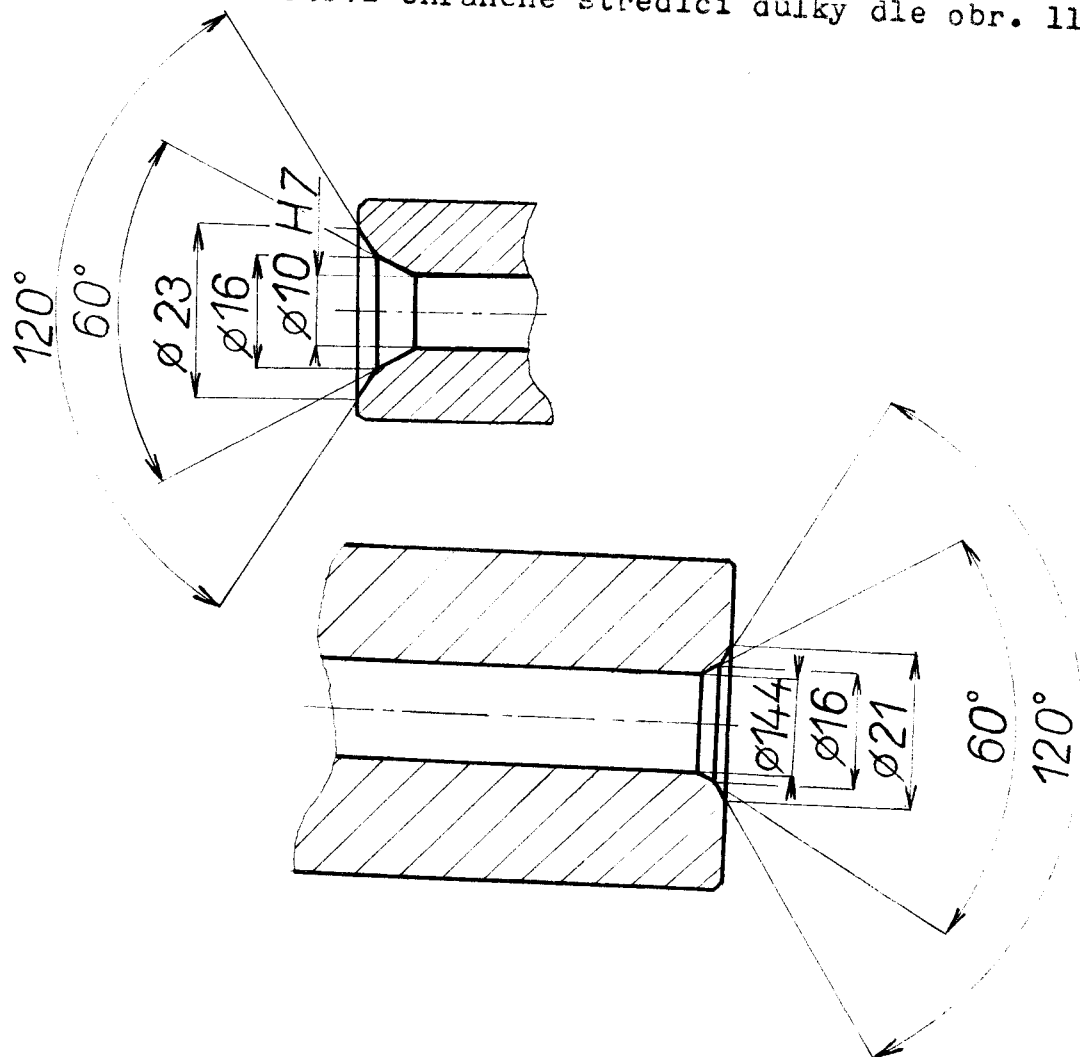
V této kapitole budou probrána všechna opatření a změny, ke kterým dojde u jednotlivých operací.

5.1 OPERACE 200 a 294 - rovnání

Z hlediska již uvedených nevýhod v kapitole 2.2.3.3 u rovnacích operací 200 a 294 se jeví jako vhodné zakoupení rovnacího stroje VRJ III K40. Pro rovnací operace je lépe uvažovat potřebný čas $t_{AC} = 0,5$ min, protože v dostupné literatuře není uvedeno, při jakém materiálu a délce součásti je uvažován takt 0,25 min a navíc je třeba uvažovat s určitými ztrátovými časy, přestávkami a opravami. Pro všechny rovnací operace (t.j. ještě u operací 090 a 150 - viz. DP 1544/80 ST) bude možné použít jeden rovnací stroj, který bude třeba vhodně umístit při projektu mechaniky. Jelikož stroj pracuje v automatickém cyklu, odstraní se problémy s normováním výkonu operátora. Dojde k podstatné úspoře času pracovníka a tím i mzdových nákladů.

5.2 OPERACE 210 - začisťování středících důlků

Začisťování středících důlků $\varnothing 10 \text{ H7/60}^\circ$ a $\varnothing 14,4/60^\circ$ se odstraní vhodnou úpravou již v hrubovací operaci 020, ve které se zhotoví chráněné středící důlky dle obr. 11.

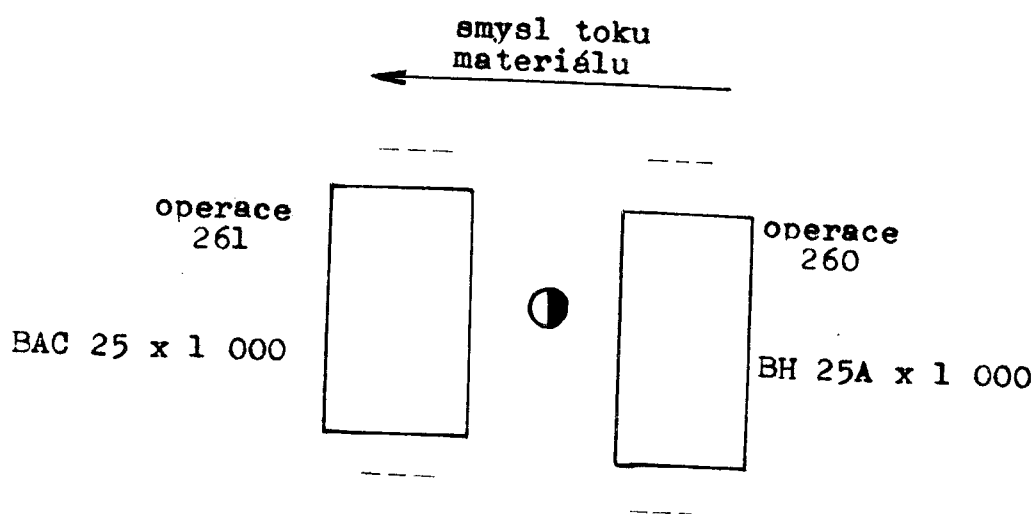

obr. 11 Navrhované chráněné středící důlky

5.3 OPERACE 260 a 261 - broušení ložiskových čepů

Pro operaci 260 (broušení ložiskových čepů) je výhodné zakoupení brusky BH 25A x 1 000 v nestandardním provedení tak, jak je uvedeno v kapitole 4.2. Dle zkoušek, které prováděl

n.p. TOS Hostivař na objednávku pro n.p. TATRA Kopřivnice, lze předběžně počítat s časem t_{AC} (při 80% využití stroje) stejným, jaký je u stávajícího stroje BA 25 x 1 000. Výhodou je však automatický cyklus stroje, který umožní dvoustrojovou obsluhu u operace 260 a operace 261 (broušení zapichovacím způsobem šikmým přísuvem kotouče předního konce vačkového hřídele). Čas automatického chodu stroje t_s u operace 260 je delší než čas t_{AC} u operace 261, a proto čas t_{AC} pracovníka se pak počítá jako polovina času t_{AC} delší operace, t.j. operace 260.

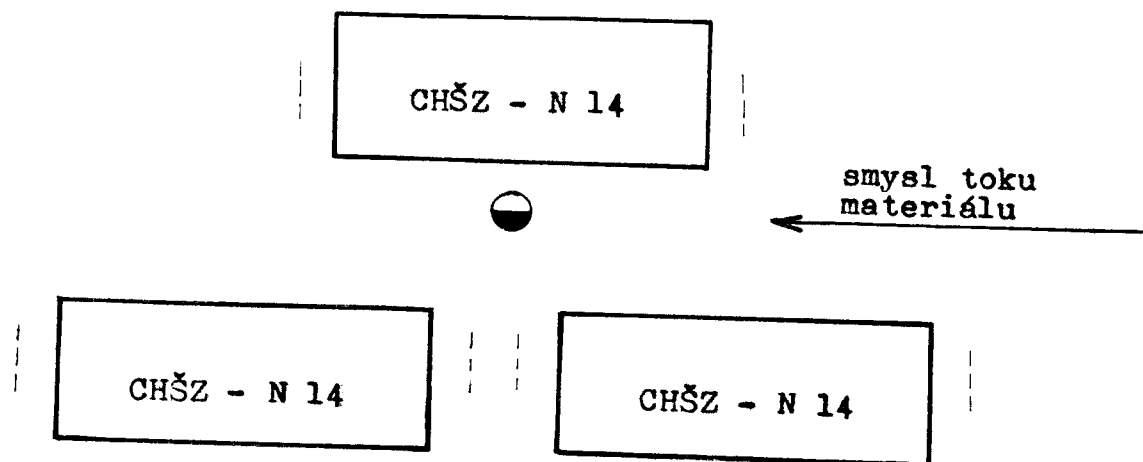

obr. 12 Organizační schéma pracoviště operací 260 a 261

5.4 OPERACE 290 - broušení tvaru palců

U operace broušení tvaru palců je výhodné použít trojstrojovou obsluhu, neboť čas t_{A1} je velice krátký vůči času automatického chodu stroje t_s . Výpočet normy času pro trojstrojovou obsluhu je proveden viz.příloha č. 21. Tímto opatřením se získá čas t_{AC} ještě nižší, než je potřebný takt linky.

Požadovaný třetí stroj CHŠZ - N 14 by nebylo třeba nakupovat, jelikož racionálním řešením hrubovacích operací /DP 1544/80 ST/ odpadá hrubovací broušení tvaru palců na tomto stroji.

obr. 13 Organizační schéma pracoviště trojstrojové obsluhy operace 290

Hledalo se i řešení ve využití výkonnějšího stroje, ale není známo, že by se v současné době v zemích RVHP vyráběla podobná výkonnější bruska. V NSR firma Schaudt vyrábí stroje na broušení nerotačních tverů kopírovacím způsobem. Z dosažených informací je možno usoudit, že nákup brusek firmy Schaudt by byl vzhledem k dosaženým časům t_{AC} neefektivní, nevyvinula-li zatím výkonnější typy, než jsou stroje řady C5 a C7.

U **vyhrubování** a **vystružování** otvoru $\varnothing 9,6$ mm na konečný $\varnothing 10$ H7 je možné zkrátit celkový čas t_{AC} použitím dvouvrátné vrtací hlavy a trojpolohového otočného přípravku. Dvouvrátná vrtací hlava umožní současné vyhrubování a vystružování otvoru. Převodem 1 : 3,5 - mezi vyhrubovacím a vystružovacím vrátnem jsou pak zajištěny různé otáčky nástrojů. Posuv do řezu však bude u výstružníku i výhrubníku stejný.

Navrhované parametry:

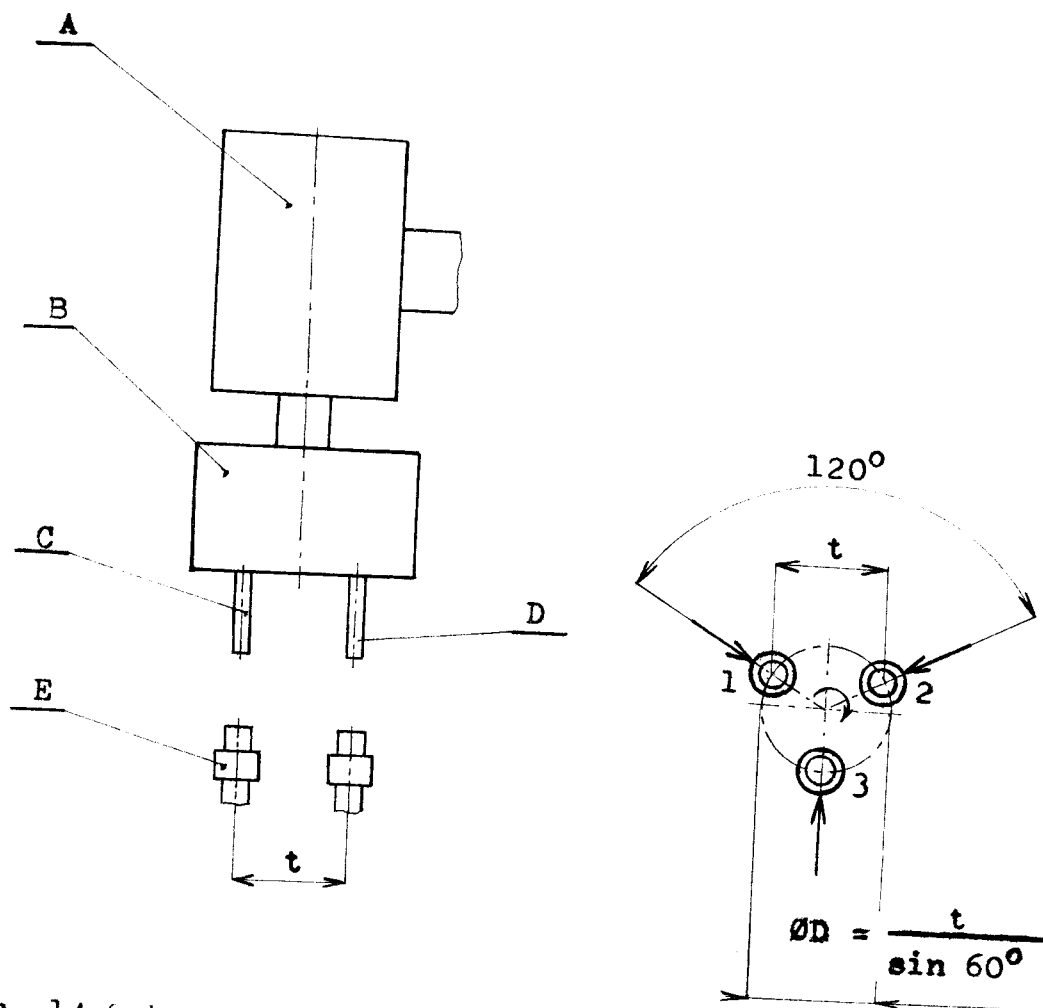
hrubování	$v = 17,6 \text{ m} \cdot \text{min}^{-1}$	vystružování	$v = 5,02 \text{ m} \cdot \text{min}^{-1}$
	$n = 560 \text{ min}^{-1}$		$n = 160 \text{ min}^{-1}$
	$s = 0,091 \text{ mm} \cdot \text{ot}^{-1}$		$s = 0,32 \text{ mm} \cdot \text{ot}^{-1}$

$$\text{strojn} \acute{\text{ı}} \text{ čas} \quad t_s = \frac{L}{s \cdot n} = \frac{28}{0,32 \cdot 160} = 0,55 \text{ min}$$

V poloze " 1 " se provádí vyhrubování, v poloze " 2 " vystružování otvoru a poloze " 3 " ruční upínání obrobku do prizmatu křídlovou maticí ve strojním čase t_s .

Tímto opatřením dojde k podstatnému snížení času operace.

Výpočet normy času operace 292 - viz příloha 22 a schematický obr. 14.

obr. 14 Schema navržené úpravy pro operaci 292

- kde
- A - vřeteník
 - B - dvouvřetenová vrtací hlava
 - C - vyhrubovací vřeteno
 - D - vystružovací vřeteno
 - E - vačkový hřídel

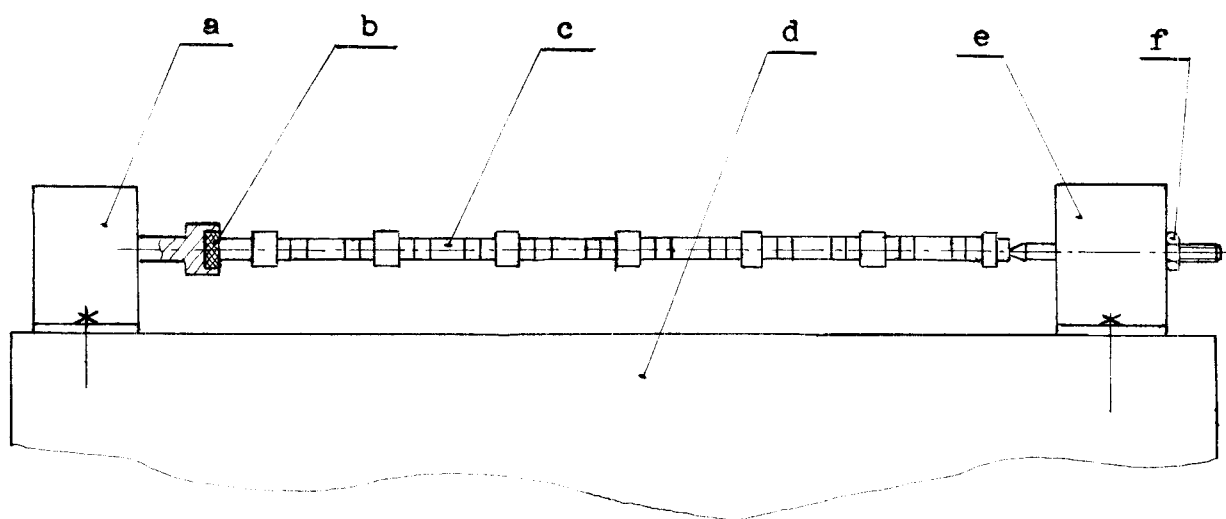
5.6 OPERACE 295 - odjehlování palců

Pro otáčení vačkového hřídele k odjehlení hran palců je možno použít zpřevodovaný motor MS 70 s příkonem 120 W a otáčkami $n = 1\,380 \text{ min}^{-1}$. Převodem $1 : 40$ získá vřeteno s obrobkem otáčky $n = 34,5 \text{ min}^{-1}$. Ze schematického nákresu obr. 15 je vidět, že obrobek se upíná mezi hrot, který je

předepjatý pružinou a je možno předpětí libovolně nastavit otáčením matice, a pryžovou vložku, která je uložena v otvoru vřetene a přenáší krouticí moment na obrobek. Výměna pak může probíhat ze stálého otáčení vřetene. Výpočet normy času operace 295 je proveden v příloze č. 23, kde potřebné odjehlení je počítáno se dvěma otáčkami, neboť je nutný určitý čas na přejetí. Strojně ruční čas pro sražení všech 12 palců z obou stran po obvodu $t_{A\ 13}$ je podstatně nižší než u stávajícího výrobního postupu.

Výpočet času $t_{A\ 13}$:

$$t_{A\ 13} = \frac{2}{34,5} \cdot 24 = 1,40 \text{ min}$$

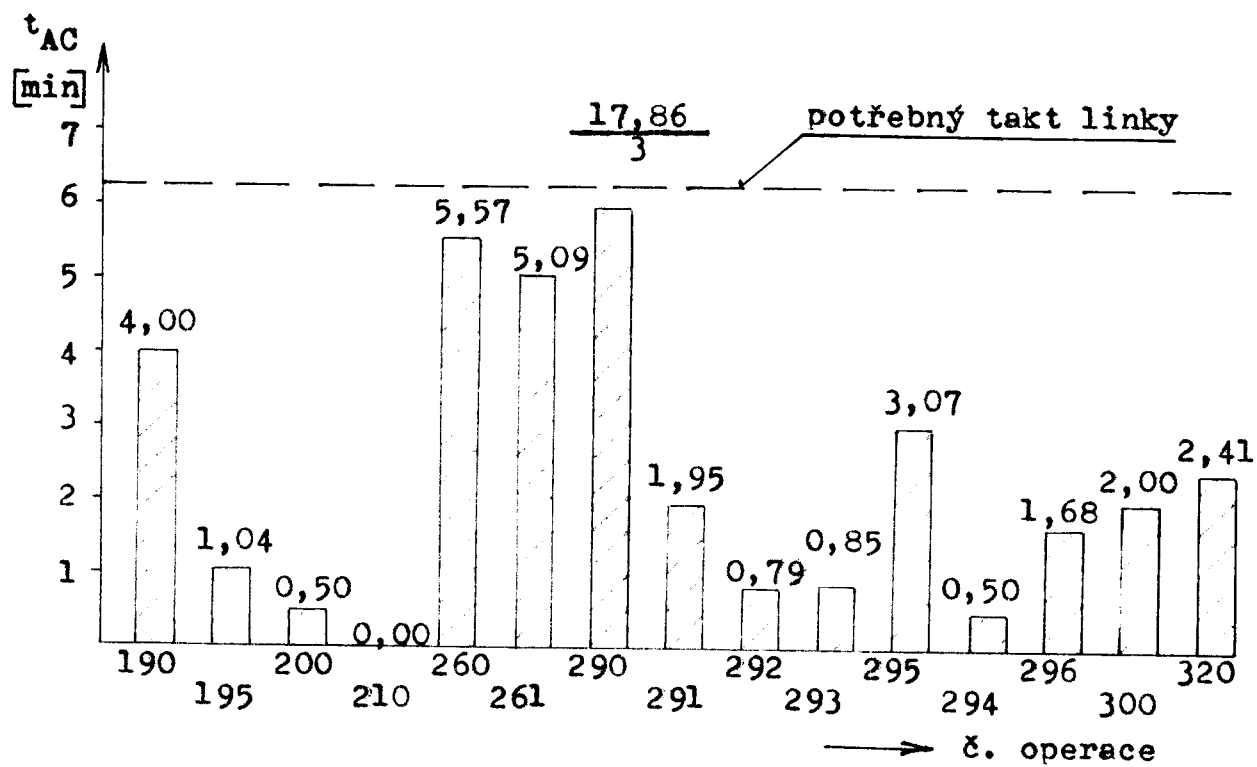

obr. 15 Schema zařízení pro odjehlování hran palců

kde a - motor
b - pryžová vložka
c - včerkový hřídel
d - stůl
e - koník
f - matice

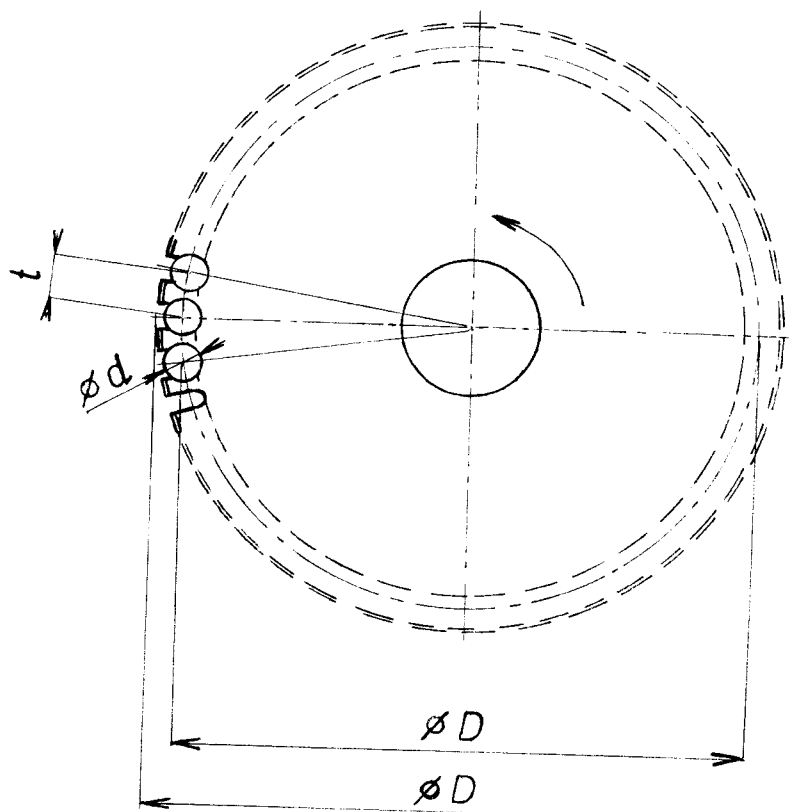
Odjehlování hran palců (operace 295) je vhodnější zařadit před operací 294 (rovnání vačkových hřídelů). Toto rovnání se provádí pro dosažení potřebné přesnosti geometrického tvaru, která je potřebná pro operaci 296 (mikrofinišování), neboť mikrofinišováním se dosáhne pouze zkvalitnění povrchu, nikoliv přesnosti geometrického tvaru. I když bude označení operací shodné se stávajícími, bude dále uvažována operace 295 před operací 294.

Pro mezioperační manipulaci byla zvážena možnost použití podvěsného dopravníku. Z hlediska rozdílností časů t_{AC} jednotlivých operací - viz obr. 16, potřeby odkládacích míst a větší vzdálenosti strojů více strojové obsluhy od dopravníku, což je spojeno s větší spotřebou výrobní plochy a nelze počítat s jejím rozšířením, bude nadále uvažováno použití ručně tažených manipulačních vozíků viz obr. 1. Jejich výhodou je že slouží i jako odkládací místa a obsluha je může přistavit ke stroji co nejvýhodněji, čímž se snižuje fyzická námaha. Nevýhodou však je, že nebude možno využít vyššího stupně mechanizace.

obr. 16 Celkové časy strojů t_{AC} na výrobu jednoho kusu-návrh

Mezi operacemi 292 (vyhrubování a vystružování) a 293 (válcování závitu) bude použito pro mezioperační dopravu otočného zásobníku vačkových hřídelů viz obr.17 s kapacitou 40 kusů.

obr. 17 Otočný zásobník vačkových hřídelů

Parametry otočného zásobníku:

počet vačkových hřídelů	$n = 40$ ks
průměr ložiskového čepu	$d = 50$ mm
rozteč	$t = 60$ mm

Výpočet průměru otočného zásobníku:

$$\varnothing D = \frac{t \cdot n}{\pi} = \frac{60 \cdot 40}{\pi} = 764 \text{ mm}$$

$$\varnothing D_1 = D + 2 \cdot 35 = 834 \text{ mm}$$

Jelikož obě operace se provádějí na čele předního konce vačkového hřídele, je tedy výhodná doprava kusů ve svislé poloze. Tím se i odstraní namáhavé odkládání vačkových hřídelů do vodorovné polohy a zpět do svislé polohy. Použití tohoto druhu mezioperační manipulace bylo zváženo také z hlediska časů operací t_{AC} , které jsou přibližně shodné (operace 293 - $t_{AC}=0,79$ min a 293 - $t_{AC} = 0,85$ min).

5.9 TECHNOLOGICKÝ PROJEKT MECHANIKY - viz příloha

č.v.DP 1530-01

Při návrhu projektu mechaniky M4 pro výrobu vačkových hřídelů bylo použito obecně platných zásad:

- a/ použít strojů, které zajistí výrobu odpovídajících požadavků
- b/ zabezpečit požadavky bezpečnosti a hygieny práce
- c/ zajistit bezpečný odvoz a přívoz materiálu
- d/ respektovat hledisko psychologického vlivu na pracovníka.

Navržené rozmístění jednotlivých pracovišť dokončovacích operací z hlediska smyslu toku materiálu je provedeno s ohledem na minimální dopravní výkon. Uspořádání je ovlivněno především použitím rovnacího stroje VRJ III K40, na němž budou prováděny dvě operace (200 a 294) v oblasti dokončování a dvě operace (090 a 150) v oblasti hrubování viz DP 1544/80 ST. Dalším ovlivňujícím prvkem jsou dva nosné sloupy haly. Proto bylo při projektu uvažováno i se zrcadlově obráceným rozmístěním pracovišť, které však nepřineslo žádné řešení, neboť vznikly komplikace s umístěním rovnacího stroje a potíže s pevně umístěnými pracovišti tepelného zpracování. Nevýhodou by byla i doprava ke konečné kontrole vačkových hřídelů, která se provádí ve středisku oddělení řízení jakosti.

EKONOMICKÉ POSOUZENÍ NÁVRHU

Úspory v časech pracovníka t_{AC} v dokončovacích operacích:

stávající čas	58,00 min
navrhovaný čas	<u>30,33 min</u>

úspora	27,67 min
--------	-----------

Celková úspora v časech pracovníka t_{AC} včetně hrubovacích operací:

74,55 min
=====

Úspory na mzdách za t_{AC} v dokončovacích operacích:

číslo operace	mzda za t_{AC} Kčs		
	současný stav	navrhovaný stav	úspora
190	0,640	0,640	0,000
195	0,130	0,130	0,000
200	0,963	0,080	0,883
210	0,228	0,000	0,228
260	1,058	0,529	0,529
261	0,968	0,529	0,438
290	2,400	1,172	1,229
291	0,289	0,289	0,000
292	0,265	0,117	0,148
293	0,126	0,126	0,000
295	0,705	0,384	0,321
294	0,963	0,080	0,883
296	0,283	0,283	0,000
300	0,250	0,250	0,000
320	0,301	0,301	0,000
celkem	9,569	4,910	4,659

Celková úspora na mzdách za t_{AC} včetně hrubovacích operací:

12,154 Kčs
=====

číslo operace	potřebný stroj nebo zařízení	cena stroje 10 ³ Kčs
200,294 (090,150)	VRJ III K40	1 500 *
260	BH 25A x 1 000	586
292	vrtací hlava a přípravek	15 *
295	MS 70	5 *
manipulace	otočný zásobník vačkových hřídelů	4 *
investice v oblasti dokončovacích operací		2 110

Pozn. * ... odborný odhad

Celkové investice včetně oblasti hrubovacích operací:

14 798 000 Kčs
=====

Zůstatkové ceny vyřazených strojů v oblasti dokončování:

CDC 30 7 000 Kčs

BA 25 x 1 000 69 000 Kčs

celkem 76 000 Kčs

Celková zůstatková cena včetně oblasti hrubovacích operací:

823 000 Kčs
=====

Výpočet doby úhrady:

$$\text{Doba úhrady } TU = \frac{JIN}{U_R}$$

JIN - jednorázové investiční náklady = pořizovací cena
investic mínus zůstatková cena uspořené základních
prostředků

U_R - průměrná roční úspora

$$U_R = M \cdot n_{v_i} \left(1 + \frac{R}{100} \right) \quad [\text{Kčs}]$$

kde M - úspora přímých mzdových nákladů [Kčs na 1 kus]
 n_{v_i} - počet výrobků za rok [ks]
 R_{v_i} - režie závodu, pro n.p. L1AZ 03 je $R = 950\%$

$$U_R = 12,154 \cdot 37\,000 \left(1 + \frac{950}{100} \right) = 4\,722\,000 \text{ Kčs}$$

$$\underline{TU} = \frac{(14,798 - 0,823) \cdot 10^6}{4,722 \cdot 10^6} = \underline{2,96 \text{ roku}}$$

Zavedením racionalizačních opatření se podstatně sníží pracnost výrobku a z ní plynoucí mzdové náklady. Opatření lze učinit i bez investičních nákladů, zrušením operace 210 konstrukční změnou nástrojů, použitých v hrubovacích operacích. Pouze menších investičních nákladů bude třeba ne použití dvouvrátenové vrtací hlávky a přípravku u operace 292 a na zpřevodovaný motor MS 70 u operace 295. Použití hrotové brusky BH 25A x 1 000, seřízené na objednávku u operace 260, umožní dvoustrojovou obsluhu s operací 261. Nákladné však bude použití nového rovnacího stroje VRJ III K40, ale úspory, které přinese, budou značné a podstatně zkrátí čas rovnání, který je navíc značně nezávislý na práci obsluhy stroje. Nevýhodou je nutnost nákupu rovnacího stroje za devizové koruny; navíc ceny strojních zařízení v kapitalistickém světě prudce stoupají.

Ekonomické zhodnocení ukazuje, že i v případě nákupu strojů z kapitalistických států vychází doba úhrady přibližně tři roky.

Pro další vývoj v oblasti racionalizace výroby vačkových hřídelů, jestliže se z jakýchkoliv důvodů neuskuteční nákup rovnacího stroje VRJ III K40, by přicházela v úvahu, a také již byla zadána, diplomová práce, která by se zabývala konstrukcí rovnacího stroje. Určité rezervy by zřejmě odkryly i praktické zkoušky, provedené změnou řezných podmínek a nástrojů u brusných operací. V této diplomové práci nebyla měření prováděna, jelikož vývojové dílny VĚST nedisponují větším počtem potřebných brusných nástrojů, nejsou vybaveny strojem

pro broušení nerotačních tvarů a v n.p. LIAZ 03 jsou tyto stroje plně vytíženy. Samostatnou partii tvoří též manipulace s materiálem, která by zasloužila větší pozornosti.

Zadání diplomové práce představuje široký rozsah možností racionalizace, a proto nebylo možno obsáhnout všechny partie do důsledků.

Závěrem práce bych chtěl poděkovat za odborné vedení a poskytnuté materiály ing. J. Gazdovi, CSc., vedoucímu diplomové práce a zároveň konzultantu; s. F. Tyrychtrovi, konzultantu z n.p. LIAZ 03, za cenné informace a poznatky z oblasti výroby vačkových hřídelů.

- / 1/ Gašpárek, J : Dokončovací spôsoby obrábění. 1. vyd.
Bratislava. 1979.
- / 2/ Horák, V : Broušení vaček těžkých naftových motorů.
In: Broušení. Brno. 1978. s. 170
- / 3/ Líbal, V : Organizace a řízení výroby. 4. vyd.
Praha. 1979.
- / 4/ Lelek, S : Projektování a realizace výrobních
systémů pro obrábění rotačních
a nerotačních součástí. 1. vyd.
Plzeň. 1978.
- / 5/ Stránský, L : Racionalizace výrobního toku vačkových
hřídelů motoru M - 634. [Závěrečná
aplikační práce.] Liberec. 1979.
- / 6/ Horný, J : Metodika normování vícestrojové obsluhy.
1. vyd. Praha. 1971.
- / 7/ Šrajbl, J : Obráběcí stroje. 1. vyd. Praha. 1979.
- / 8/ Mai, O -
- Liebler, U, : Maschinenmarkt, 81, 1975, 59, s. 2
- / 9/ Schaudt, Stuttgart: Unrundschleifmaschinen der
Baureihe C. 1973.
- /10/ Junker, Nordrach: Vollautomatische
Richtmaschine. 1972.
- /11/ Eitel, Karlsruhe: Hubgesteuerte
Richtmaschinen. 1972.

č.v. DP 1530 - 01

č.v. 1 1152 002 5

č.v. 03 - 300 . M4

- č. 1 - 13 ...stávající výrobní postup
- č. 14 - 16 ...normový list stávající výroby
- č. 17 - 20 ...operační návodka tepelného zpracování
- č. 21 ...výpočet normy času pro operaci 290
- č. 22 ...výpočet normy času pro operaci 292
- č. 23 ...výpočet normy času pro operaci 295
- č. 24 ...normový list navrhované výroby

NORMOVÝ LIST

SOUČÁST TECHNOLOGICKÉHO POSTUPU

Nové číslo výkresu

1 1152 002 5

Název součásti							Číslo modelu		Staré číslo výkresu	
Vačkový hřídel										
Ope řace	ND	Třída	Čas přípravy tBC	Čas stroje nebo zařiz. tAC	Čas tA 32	Čas pracovníka tAC	Mzda za		Tarif	Poznámka
							tBC	tAC		
190		6		4,000		4,000		0,640	310	344
195		4		1,040		1,040		0,130	310	344
200		6		0,500		0,500		0,080	310	344
260		7		5,570		2,785		0,529	311	344
261		7		5,090		2,785		0,529	311	344
290		7		17,860		5,960		1,172	321	344
291		5		1,950		1,950		0,289	311	344
292		5		0,790		0,790		0,117	311	344
293		5		0,850		0,850		0,126	311	344
295		4		3,070		3,070		0,384	310	344
294		6		0,500		0,500		0,080	310	344
296		6		1,680		1,680		0,283	311	344
300		4		2,000		2,000		0,250	310	344
320		4		2,410		2,410		0,301	310	344
321										provádí se v op. č. 300

Změny	Pis.	Poč.	Doklad	Platí od	Dne	Podpis	Pis.	Poč.	Doklad	Platí od	Dne	Podpis	Vypracoval <i>Jan Fek</i> Dne 12. 5. 1980
													Schválil Dne

Symbol skladby tarifu:

1. místo
tarif. stupnice 2
tarif. stupnice 3
tarif. stupnice 5

2. místo
jednosměnný 1
dvousměnný 2
třísměnný 3

3. místo
bez příplatku 0
příplatek 5% 1
příplatek 10% 2

LIAZ, a.p.

Výr_bní postup · pokračování

List 27 list 14

Čís. výř. skupiny		Název součásti		Vačkový hřidel		Čís. výř. součásti	
Dělník		Papís práce		Retné podmínky		Název díl	
Počet		Používání ochranných pomůcek		a		Vybavení vsázky	
196	344	Vybavení vsázky	Kontrola tvrdosti / viz. návodka PMG./	a	i	u	s
619	9171						
197	344	Volná.	a/ Upnout do broků rovn. přípravku b/ Vyrovnat na max. házivost 0,1	a	i	u	s
719	5431						
200	344	VS 20	a/ Vložit díl do svěráku a upnout b/ Začistit středící důlek Ø 10H7/60°	a	i	u	s
210	4623						

Název skupiny		Číslo vyř. stupně		Název součásti		Vačkový hřidel		Číslo vyř. součásti		
Společnost	Pracoviště	Popis práce		Kontrolní podmínky		Náhradí	Strojka	Velikost	Číslo	
				a	i	u	s	n		
220		Používat ochranných pomůcek Pokrač. op. č. 210 c/ Přepnout, otočit d/ Zajištění středící důlek Ø 14,4/60° (ručně) e/ Kontrolovat čistotu důlku a odložit Volná							záhlubník 60x22 ČSN 22 1628 výměnná vložka ČSN 24 1334 3x1 zahlub. hvězdice 986-225-9.234 ruční	Č.v. 11152 002 J
230		Volná								
240		Volná								
250		Volná								
260	344 5523 BA 25/ /1000 MARPOS	a/ Upnout mezi hroty, podepřít lunetu b/ Brousit 7 : 2 ložisk. čepy na Ø 50 -0,05 -0,07 válcovitost 0,012 c/ Kontrolovat: Ø 50 -0,05 -0,07 válcovitost 0,012 !Prac. ve dvoust. obsluze s op. č. 1601							passametr 25-50 ČSN 25 1465 brusný kotouč ČSN 22 4510 typ 41161 7528 ČSN 25 1465 tr. kalibr 50 -0,05 -0,07 ČSN 22 3172	
270										
280										
290										
300										
310										
320										
330										
340										
350										
360										
370										
380										
390										
400										
410										
420										
430										
440										
450										
460										
470										
480										
490										
500										
510										
520										
530										
540										
550										
560										
570										
580										
590										
600										
610										
620										
630										
640										
650										
660										
670										
680										
690										
700										
710										
720										
730										
740										
750										
760										
770										
780										
790										
800										
810										
820										
830										
840										
850										
860										
870										
880										
890										
900										
910										
920										
930										
940										
950										
960										
970										
980										
990										
1000										

List 27 List 16

ИЛАЗ, н.р.

Approved
Authorized and
Signed

Co. v. St. Louis

Večkový hřidel
Tepelný

67-002-7752

Encl. w/ptr. conf. list.
67-002-7752

Apparatus	Building	Product
-----------	----------	---------

Popis práce

použití ochranných pomůcek

a) Úpnout do hrotů unášecem

b) Brousit zápichem šiklým pří-
sunem přední konec vaček.
hřídele Ø 29,1 - 0,1 na
Ø 28,92 h8 pro válcov.

zdvitu

Ø 30,5 - 0,2 на Ø 30 ± 0,6

$$\varnothing_{36} + 0,2 \text{ на } \varnothing_{36} - 0,1$$

čelo 50 e8 na odstup

11, 1 + 0, 1

50,05

10-0-7

c) Kontrolovet: Ø 30 r6

Ø 36 - 0.1

-0.05

20-0,07

28.92 h8

ČSN 25 3180 tr. kalibr

0.28, 0.92, 0.38, 0.05

TT* kalibr

Роздѣлка:

Podiatrist

Dne

Plati

Рос. Дор. Дор.

五

List 27 List 17

ИЛАЗ, а. р.

Název skupiny		Úplný věčkový hřídel		Číslo výroby skupiny		Název součásti		Věčkový hřídel		Číslo výroby součásti	
Opavce	Dřívko	Pracovní	Popis práce	Klasifikace podskupiny		Název součásti		Stav	Stav	Číslo	Číslo
				a	i	u	s	n	Stav	Stav	Číslo
270	344	5742	CHSŽ-N14	VOLNÁ		a) Upnout mezi hroty, unášet ze plošky 25 hl		brusný kotouč ČSN 25 4510 A99 B25 J 9V 600x35x305		Č.N. 1 1152 002 5	
				b) Brousit tvar palců na Ø 34,2 - 0,06; Ø 37,2 - 0,06 (Ø válce. částí vačky))		unášecí srdce 986-426-7.072					
				c) Kontrola: Ø 34,2 - 0,06 Ø 34,2 - 0,06		čelisti do lunety 986-423-0.034					
				! Průsuv ve 2 stroj.obeluze s op.č. 2501		Tř.kalibr ČSN 21 3172 Ø 34,2 - 0,06 Ø 37,2 - 0,06					
280				VOLNÁ							
290	344	5742	CHSŽ-N14	VOLNÁ		a) Upnout mezi hroty, unášet ze plošky 25 hl		Brusný kotouč ČSN 22 4510 A99 B25 J 9V 600x35x305		2 1	
				b) Brousit tvar palců hotově na Ø 34 - 0,06 ± 0,05 Ø 37 - 0,06 ± 0,05		Unášecí srdce 986-426-7.072 upínací hrot 986-426-1.068					

LIAZ, a. s.

Výrobní postup · pokračování

Listů 27 List 19

Název skupiny		Čís. výt. skupiny		Název součásti		Vačkový hřidel					Čís. výt. skupiny		Název součásti	
Opis	Průběh	Opis	Průběh	Opis	Průběh	Opis	Průběh	Opis	Průběh	Opis	Průběh	Opis	Průběh	
292	344	a/ Vložit kus do svěráku a upnout												
229	4623 VS 20	b/ Vybrubovat Ø 9,6 na Ø 9,95												
		c/ Vystružit Ø 9,95 na Ø 10H7 dp hloubky 28												
		d/ Vyfoukat otvor												
		e/ Vyjmout, odložit												

95-172-10300-2/1195

Poznámka:

Výrobní postup . pokračování

Listu 27 List 21

Роздѣлъ:

Výrobní postup · pokračování

List 27 List 22

List 22

výrobní postup · pokračování										List 27		List 22	
Název stupně		Úplný večkový hřídel		Popis práce		Název součásti		Číslo vydr. stupně		Číslo vydr. součásti		Druh normy	
Opis	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez	Průřez
290	344	5779	FW	1250A1	a) Upnout ve stroji ze klínek b) Mikrofinišovat povrch palců s ložisk. průměry c) Kontrolovat oprac. 0,4 50 - 0,055 50 - 0,085	vyhazovač / 3 sady / 986-400-1.421 kameny EK 400/05/185 SKA 24 x 25 x 24 SC 500/0 /60 SKA 55 x 34 x 35 SC 500/0/60 SKA 55 x 24 x 25 K-230/10 23 x 24 x 25 EK 400/05/185 SKA 55 x 30 x 25 SC 500/0/60 SKA 55 x 30 x 25 SC 400 MAD 45 x 25 x 10 Tr.kalibr. Ø 50 -0,055 Ø 50 -0,085 ČSN 25 3172	Č. V.	11152 002 6	Atlantic / /Tyrolit	NSR / Rak. /	11152 002 6	11152 002 6	

Formát:

10

- 12 -

Výrobní postup · pokračování

List: 27 List: 25

List 25

Název skupiny		Úplný vačkový hřidel		Pops práce		Čís. vytr. skupiny		Název součásti		Čís. vytr. součásti		List	
Opis	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní	Pracovní
321	344	MDA 600	a) Vložit 10 ks vaček na dřevěné podložky	b) Zasunout do tunelu	c) Přepínač na ovládacím panelu přepnout na 7 - 10 vt. do polohy "MAGNETIZACE"	d) Přepnout přepínač do polohy "DEMAGNETIZACE"	e) Nechat proběhnout celý cyklus	f) Vysunout ven z tunelu a vyfoukat vzduchem	Volná	330	331	332	333
Poznámka:													

NORMOVÝ LIST - SOUČAST TECHNOLOGICKÉHO POSTUPU

Nové číslo výkresu

1 1152 002 5

Staré číslo výkresu

Název součásti						Číslo modelu		Mzda za		Tarif	Poznámka
Opis rout.	ND	Třída	Čas přípravy t BC	Čas stroje nebo sazba t AC	Čas t A 32	Čas pracovníka t AC	t BC	t AC			
V a č k o v ý h ř í d e l											
190.		6		4,-		4,-		0,640		310	344
191.											volná
192.											volná
193.											volná
194.				provádí se v op. č. 195							
195.		4		1,04		1,04		0,130		310	344
196.				provádí se v op. č. 195							
197.											volná

Pls.	Poř.	Doklad	Dne	Podpis	Pls.	Poř.	Doklad	Dne	Podpis	Vypracoval:
	03-5172/79	1.10.79		<i>Hemmell</i>						Ševčíková
										Dne: 4. 9. 79
										Schválil:
										Plíšková
										Dne: 4. 9. 79

NORMOVÝ LIST - SOBCAST TECHNOLOGICKÉHO POSTUPU

Počet listů 5 List 4

Nové číslo výkresu
1 1152 002 5
Staré číslo výkresu

V a š k o v ý h ř í d e l											
Název součásti											
Ope- race	ND	Třída	Čas přípravy t BC	Čas stroje nebo zařiz. t AC	Čas t A 32	Čas pracovníka t AC	Mzda za		Číslo modelu	Tarif	Poznámka
							t BC	t AC			
200.		6		6,02		6,02		0,963		310	344
210.		4		1,73		1,73		0,228		311	344
220.											
230.											volná
240.											volná
250.											volná
260.	7			5,57		5,57		1,058		311	344
261.	7			5,09		5,09		0,968		311	344
270.											volná
280.											volná
290.	7			18,71		12,21		2,40		321	344
291.	5			1,95		1,95		0,289		311	344

Přij.	Počet	Doklad	Platí od	Dne	Podpis	Přij.	Počet	Doklad	Platí od	Dne	Podpis	Vypracoval:
		03-5172/79	1.10.79		<i>Kraml</i>							Rubášová
												Dne: 4.9.79
												Schválil:
												Flischová
												Dne: 4.9.79

BEZ TECHNOLOGICKÉHO POSTUPU NEPLATÍ!

NORMOVÝ LIST - SOUČÁST TECHNOLOGICKÉHO POSTUPU

 Nové číslo výkresu
 1 1152 002 5

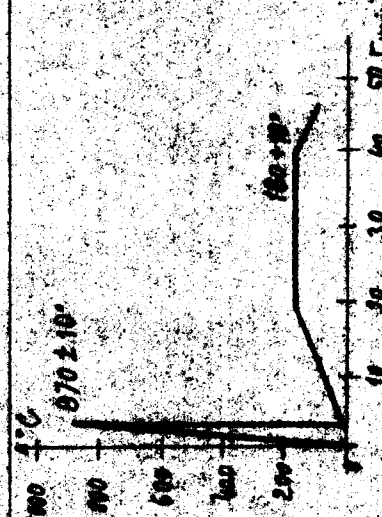
Staré číslo výkresu

Název součásti						Číslo modelu		1 1152 002 5		
Vaškový hřídel								Staré číslo výkresu		
Opr. řádek	ND	Hříd.	Čas přípravy t BC	Čas stroje nebo zatř. t AC	Čas t A 32	Čas pracovníka t AC	Mzda za		Tarif	Poznámka
							t BC	t AC		
292.		5		1,79		1,79		0,265	311	344
293.		5		0,85		0,85		0,126	312	344
294.		6		6,02		6,02		0,963	310	344
295		4		5,64		5,64		0,705	310	344
296.		6		1,68		1,68		0,283	311	344
300.		4		2,—		2,—		0,250	310	344
310.										volná
320.		4		2,41		2,41		0,301	310	344
330.										volná
321				provádí se v op. č. 300						

Př.	Počet	Doklad	Platí od	Dne	Podpis	Př.	Počet	Doklad	Platí od	Dne	Podpis	Vypracoval:
		03-5172/79	1.10.79		<i>Amundt</i>							Rubášová
												Dne: 4.9.79
												Schválil: <i>Plischlová</i>
												Dne: 4.9.79

VEZ TECHNOLOGICKÉHO POSTUPU NEPLATÍ

Operační návodka tepelného zpracování

SEKCE AUTOMOBILNÉ ZÁVODY NÁRODNÍ PODNIK JABLONEC N. L.		Typ: M 88e, M 8, M Skupina Motor		Císlo výrobního součásti 1 1152 002 3	
Číslo náčrtu: 12 051.3		Název součásti: Vozíkové hřídeli		Číslo výrobního materiálu 8 54...1052	
Číslo materiálu: 12 051.9		Účel: materiál koupene		Číslo v kg na oprac. tepel. zprac. 8,1	
Název součásti:		Schéma tepelného zpracování:		Technické požadavky:	
Plachy označené: SP kalit do hloubky 1 + 3 mm na tvrdost 60-62 HRC. Technologická hloubka vrstvy na vačce min. 1,4 - 0,2 mm.					
Operace	Středisko	Popis práce	Zařízení	Prostředí	Teplota
181.	344 5173	<u>Příprava vložky:</u> a/ naložit díly na vozík b/ zajet ke kalicímu stroji	vozík		810 ± 10
190.	344 1785	<u>Indukčné kalit:</u> a/ pustit vodu do kalicího stroje, zkontrolovat chlazení transformátoru, induktoru, upínací desky induktoru, funkci sprechy b/ seřadit program kalicího stroje hlavní vypínač: pol. III.	SP 100/10000 Hz PU upínací deska 986-379-1.623 sprecha 981-379-1.033 induktor 986-379-1.624	voda	118 ± 5 153
Plati od: 03-513179		Proved dne: Podpis: <i>Hosenseidl</i>	Plati od: Proved dne: Podpis:	Vypracoval: <i>Hosenseidl</i> Kontrola: <i>Hosenseidl</i> Schválil:	Dne: 21.6.79 Dne: Dne:

Operační návodka tepelné / Zpracování pokračování

Lišt 3

Operační návodka tepelné / Zpracování pokračování		Název součásti	Vačkový hřídel		Lišt 3	
Operace	Středisko	Popis práce	Zařízení / Přípravy	Prostředí	Tabulka OC	Počet kusů
Středisko	PRACOVNÍ	(upravit narážkový systém nebo vyčistit sprchu) Poznámka: Sprchu rozebrat a řádně vyčistit 1 x týdně (včetně 1 krát vyčistit kulky a pružiny chladicí vody do sprchy 120 min. 1x týdně) 11 po zakalení 32 kusů prověřte popuštění v co nejkratší době po zakalení poslední kus dávky k popouštění!!! Kontrola tvrdosti druhého a třetího kusu: a/ provést na každé vašce vpích 3 x (sáběh cca 2 mm od kraje, střed, výběh cca 2 mm od kraje) z obou stran, celkem u 12 vašek b/ tvrdost 60⁺ 2 3 HRC. Měření hloubky zakalené vrstvy: a/ jednou za 14 dní jeden zmetkový vačkový hřídel b/ vačku rozfíznout na gumovce kolmo k ose c/ leštit smirkovým plátnem d/ leptat Nitalom e/ hloubka vrstvy min. 1,4 - 0,2 mm	Rockwell 1 470 N			
344	9171		Brinellova lupa gumovka smirkové plátno 180 Nital - 5% - POZOR ŽÍRAVINA!			
Pis. Počet Změna	Plati od	Proved dne	Podpis	Vypracoval	Dne	
av. 1x 01-5038/80	12-11	21.1.80	[Signature]	Kontroloval	Dne	
				Schválil	Dne	

Operační návodka tepelné zpracování pokračování

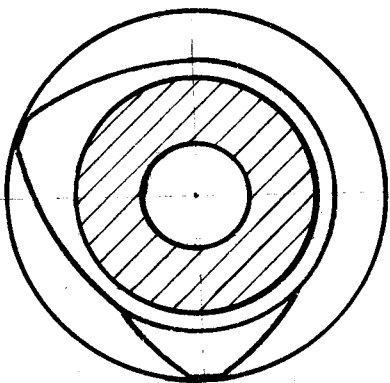
Lístek 4

Název součásti: Vačkový hřídel

UPOZVĚDĚNÍ: AUTOMOBILNÍ ZÁVODY
NÁRODNÍ PODNIK
JASNOVEC n. H.

Císlo výrobní součásti:
1 1152 002 5

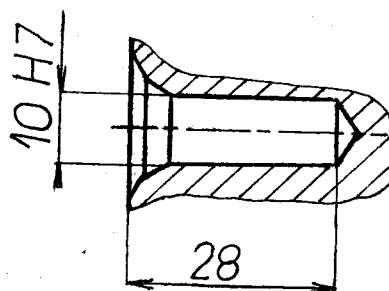
Operace		Popis práce	Zařizování		Prostředí	Teplota °C	Prodloužení v minutách	Počet kusů
Strojová souprava	Podpis			přípravky				
191.	344 5171	Volná						
192.		Volná						
193.		Volná						
194.	344 5171	<u>Příprava vačky k popouštění:</u> a/ destaviti teplo, zapnout pec b/ po zakalení 32 kusů zavazt přípravek do vyhřáté pece c/ ohřev a prodloužení d/ vyvézt přípravek z pece a nechat zchladnout volně na vzduchu e/ předat k další operaci	přípravek 986-379-1.627					32
195.	344 1765	<u>Pouštění:</u> a/ nastavit teplotu, zapnout pec b/ po zakalení 32 kusů zavazt přípravek do vyhřáté pece c/ ohřev a prodloužení d/ vyvézt přípravek z pece a nechat zchladnout volně na vzduchu e/ předat k další operaci	KPO 35/12	180 + 10		20 40		32
196.	344 5171	<u>Vybavení vačky:</u> a/ sejmout díly z přípravku b/ uložit na vozík	vozík					20
	344 5431	<u>Kontrola tvrdosti:</u> a/ 3% z denní dávky b/ provedení vtisku na každé vačce 3 x (náběh, střed, výběh) na obou stranách, celkem na 12 vačkách tvrdost 60 ± 3 HRC						
Pis. Počet Změna		Plati od	Proved.dne	Podpis	Plati od	Proved.dne	Podpis	Vypracoval
Změny								Dne
								Kontroloval
								Dne
								Schválil
								Dne

závod-dílna		VÝPOČET NORMY ČASU		technická značka		list č. _____		počet listů _____	
Dílec	název Vačkový hřídel								
	č. výkresu 11-2 002 5								
	č. dílce								
	č. operace 290								
	počet kusů								
	dávka								
	materiál 12 051.9								
	skup. obráb. 12b								
	rozměry materiálu Ø 50 - 1050								
	stav materiálu								
Stroj	váha v kg - čistá 8,05			hrubá 8,10					
	výroba seřizovaná-neseřizovaná								
	pracoviště 5742			typ stroje HŠZ/N14					
	průtažná síla			příkon v kW 9					
	max. dov. zatížení suportu v kg								
	velikost stroje								
	počet obsluhovaných strojů 3								
	poznámka najíždí ve strojním čase automaticky								
	popis operace broušení 12 palců vačkového hřídele, měřit, orovnat kotouč								
	náčrt								

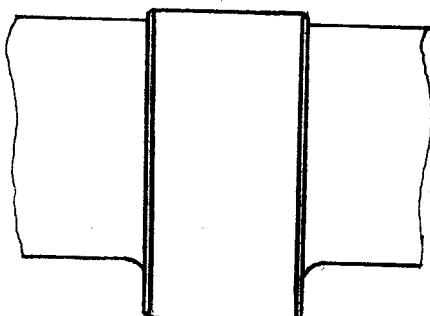
Poř. čís.	Popis úkonů	způsob výpočtu času	četnost	t _s	t _{A32}	t _{A1}			t _{A31}	norma č. tab.	t _{B1} t _{B3}
						A ₁₁	A ₁₂	A ₁₃			
1	Uvnést a vyjmout s unnutím srdce.					0,29				55/C1	
2	Spustit a zastavit otáčky dílce.					0,02				61/1	
3	brousit první palec			1,10						změřeno	
4	brousit dalších 11 palců	1,10.11	12,10								
5	měřit 6x					0,55				68/B6	
6	orovnat kotouč	13,2 $\frac{1,7}{20}$				1,12				81/2	
					13,2	1,98				t _{B1} t _{B3}	
Přenos										t _{B1} t _{B3}	
$t_z = \frac{t_{A1} + t_{A201}}{t_A}$		$\sum \text{složek času}$									
$S_2 = \frac{3,04}{5,41} = 0,56$		$\sum \text{času } t_{A1} = t_{A11} + t_{A12} + t_{A13} =$									
		$t_{Ax} \dots \dots \dots \% \quad 0,08.13,2 \quad 1,06$									
		$t_{A1} \quad 3,04 \quad t_{B1}$									
		$t_{A201} \dots \dots \dots \% \quad t_{B201}$									
$t_{Ax} \text{ pro stroj.práce}$		$t_{A3} = t_{A31} + t_{A32} = t \quad 13,20 \quad t_{B3}$									
$t_{Ax} \text{ pro ruč.práce}$		$t_A \quad 16,24 \quad t_s$									
		$t_{Ac} \cdot t_A \cdot k_c = \frac{16,24 \cdot 1,1}{3} \quad 5,96 \quad t_{Bc} \cdot t_{Bd} \cdot t_{Bf}$									

Vypočetl: <i>Josef M.</i>	datum: 12.5.1980	kontroloval:	datum:
---------------------------	------------------	--------------	--------

náčrt

de l'ur

závod-dílna		VÝPOČET NORMY ČASU		technologické údaje		listů		počet listů			
Dílec	název	Vačkový hrádel			náčrt 						
	č.výkresu	1152 002 5									
	č.oprace	295									
	počet kusů	dávka 4									
	materiál	12 051.9 skup.obráb. 12b									
	rozměry materiálu	ø 50 - 1050									
	stav materiálu										
	váha v kg-čistá	8,05 hrubá 8,05									
	výroba seřizovaná-neseřizovaná										
	Stroj	pracoviště	9421								
průtažná síla		typ stroje 65 70									
max.dov.zatížení suportu v kg		příkon v kW 0,12									
velikost stroje											
počet obsluhovaných strojů		1									
poznámka											
popis operace odjehlit palce; srazit hrany ø 14,4; protáhnout vrtákem otvory ø 6,4; otvory vyfoukat vzduchem											
Peř čís.	Popis úkonů	způsob výpočtu času	četnost	t _s	t _{A32}	t _{A1}			t _{A31}	term. č. tab	t _{B1} t _{B3}
1	Vačkový hrádel uchopit, vložit mezi hroty přípravku.					0,27				T8/A2	
2	upnout, odepnout.					0,06				T9/C1	
3	uchopit nástroj, postup-srazit ostří v otvorech ø 6,4; odložit nástroj.	5.0,05				0,25				T5/1	
4	uchopit ruční brusku.					0,04				T2/C6	
5	odjehliti postupně všech 12 palců z obou stran po obvodu.	$\frac{2}{34,5}$ 24						1,40		výpočet	
6	odložit ruční brusku.					0,03				T2/C6	
7	nasunout nástroj, srazit ostří v ø 14,4 u proniká otvorø ø 6,4; vyjmout nástroj.					0,10	0,30			T5/1	
8	vyfoukat vzduchem ø 14,4					0,12				T1/1	
9	vyfoukat vzduchem ø 6,4	0,04.5				0,20				T2/3	
Přenos											
t _A = t _{A1} + t _{A201}		Σ složek času		t _{A1} = t _{A11} + t _{A12} + t _{A13}		1,27		1,70		t _{B1} t _{B3}	
s _z = $\frac{2,80}{2,80} = 1$		t _{Ax} ...l.... %		0,03						t _{B1}	
t _{Ax} pro stroj.práce = t _{A1} + t _{A13}		t _{A1}		2,80						t _{B201}	
t _{Ax} pro ruč.práce = t _{A1}		t _{A201}								t _{B3}	
		t _{A3} = t _{A31} + t _{A32}								t _B	
		t _A		2,80						t _{Bc} + t _{Bd}	
		t _{Ac} = t _A · k _c = 2,80 · 1,096		3,07							
Vypočetl: Josefek M. Datum 12.5.1980 kontroloval Datum											